

สลค.สาร

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ปีที่ 15 ฉบับที่ 9 เดือนกันยายน 2550

“...ถ้าพวกเราทุกวันนี้ปรารถนาจะดำรงรักษาชาติประเทศและความเจริญมั่นคงนี้ให้ยั่งยืนต่อไป
ก็ต้องทำจิตใจให้ได้อย่างบรรพบุรุษคือรู้หน้าที่ตระหนักในชาติ ในแผ่นดินไทย
แล้วตั้งความคิดความเห็นของตน ๆ ให้ถูกต้องและหนักแน่นแน่วแน่ ในอันที่จะยึดถือประโยชน์ของชาติบ้านเมือง
เป็นเป้าประสงค์ เลิกคิดถึงประโยชน์เฉพาะตัว เฉพาะพวกพ้องเป็นที่ตั้ง ไม่ขัดแย้งแข่งกันให้เสียประโยชน์ของแผ่นดิน
ผู้ใดมีภาระหน้าที่อันใดอยู่ก็ต้องเร่งกระทำให้จริงให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มที่
มีความอุทิศสละตนถวายโดยบริสุทธิ์ใจที่จะรักษาความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของคนไทยไว้ด้วย
ความเมตตาปรองดอง ตั้งญาติตั้งมิตรผู้มีความมั่งดี มุ่งเจริญต่อกัน...”

พระราชดำรัสพระราชทานแก่ประชาชนชาวไทย
ในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2525

ขอด้วย

๔ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2475 จนถึงเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ราชอาณาจักรไทยได้มีรัฐธรรมนูญรวมทั้งสิ้น 18 ฉบับ ซึ่งการจัดทำรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมา รวมทั้งฉบับปัจจุบัน คือ **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550** สลค. เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการการจัดทำรัฐธรรมนูญเช่นกัน โดยนอกจากจะมีหน้าที่นำรัฐธรรมนูญประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ยังมีอีกหน้าที่หนึ่งซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของชาว สลค. เป็นอันมาก ก็คือการเขียนร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยลงในสมุดไทยด้วยลายมืออาลักษณ์ (แบบรัตนโกสินทร์) และการประทับพระราชลัญจกรโดยอาลักษณ์และเจ้าหน้าที่ลิขิต ในคอลัมน์ **เรื่องเล่าชาวอาลักษณ์** ฉบับนี้จึงได้เผยแพร่พื้นเพเบื้องต้นๆ ให้ทุกท่านได้รู้จัก

๕ หลังจากที่คุณได้ไปออกเสียงลงประชามติ ร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ในขั้นตอนถัดไปขอให้เตรียมตัวไปใช้สิทธิเลือกตั้งซึ่ง สลค. เชื่อว่าทุกท่านก็จะไปใช้สิทธิโดยพร้อมเพรียงกันเหมือนเช่นเคย

๖ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2550 ที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ**โครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด** สำหรับข้าราชการที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป หรือที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 25 ปี โดยรายละเอียดในเรื่องนี้สามารถอ่านได้จากคอลัมน์ **มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ** หรือดูในเว็บไซต์ สลค. www.cabinet.thaigov.go.th

คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร

บทความ/ข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏใน “สลค.สาร” เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและคณะทำงานฯ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

เรื่องเด่นในเล่ม

3

“สภาพแวดล้อม ที่เลวร้าย”
กับ “จิตใจ (ที่เข้มแข็ง)”
อะไรมีผลต่องานมากกว่ากัน

6

เรื่องจากประสบการณ์จริง
การเขียนร่างรัฐธรรมนูญ
ลงสมุดไทย

8

เรื่องประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาที่สำคัญ

14

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

16

จาก ASEAN สู่ AEC
(ดอนจบ)

“สลค.ใส่ซอง”

เปิดรับเรื่องราวร้องเรียน
ข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชัน

ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล
กรุงเทพฯ 10302

โมนา

“สภาพแวดล้อม (ที่เลวร้าย)” กับ “จิตใจ (ที่เข้มแข็ง)” อะไรมีผลต่องานมากกว่ากัน

(โปรดสังเกตว่าชื่อเรื่องชักจะยาวขึ้นทุกที)

อ่านชื่อเรื่องนี้ครั้งแรกพยายามคิดว่าผู้ถามมุ่งหมายอะไร เป็นการเฉพาะหรือไม่ เพราะคำถามนี้ถ้าถามใคร ๆ ก็คงต้องตอบว่าทั้งสภาพแวดล้อมและจิตใจมีผลต่อการทำงานของเรานั่นเอง แต่จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคน

อย่างไรก็ตาม ความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนให้น้ำหนักในเรื่องของ “จิตใจ” มากกว่า

ดังนั้น ประโยคที่ว่าจะมีผล “มากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคน” ในที่นี้จึงหมายถึงขึ้นอยู่กับ “จิตใจ” ของแต่ละคน

เรามักจะได้ยินคำกล่าวกันเสมอว่า “เรื่องของจิตใจเป็นเรื่องสำคัญ”

แต่พูดเหมือนกันแบบนี้บางทีก็อาจจะหมายความว่าเหมือนกัน

เพราะบางคนอาจให้ความหมายว่าหมายถึงความรู้สึกนึกคิด

บางคนก็อาจให้ความหมายเฉพาะความรู้สึกอย่างเดียวว่าเราชอบหรือไม่ชอบ

นี่ยังไม่รวมความหมายของคำว่า “จิต” ตามที่กล่าวไว้ในคำสอนของพุทธศาสนาที่ให้นิยามว่า “จิต” หมายถึงสภาพรู้ ซึ่งถ้าจะคุยกันตามความหมายนี้ก็คงจะไปอีกแนว แม้ว่าจะเป็นสังขาร แต่ก็ยากสำหรับคนที่ไม่ได้ศึกษาพุทธศาสนาจะเข้าใจได้ตรงกัน เพราะฉะนั้นในที่นี้ก็จะขอให้ความเห็นตามที่ฟังจะสื่อให้คิดและเข้าใจได้

หลายคนที่ทำงานไม่ดี หรือทำงานไม่ได้ดีมักจะโทษสภาพแวดล้อมว่าไม่เอื้ออำนวย

สภาพแวดล้อมที่เราเห็นไปกล่าวโทษนี้มีหมดทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต นับตั้งแต่ผู้บังคับบัญชา ลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน ที่ทำงานไม่ดี อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ไม่ทันสมัย ไม่สะดวก ทัศนคติทัศนคติงานออกมาไม่ได้ดีตามที่ตั้งใจ สุดท้ายแล้วจะว่ากันไป

ข้อเท็จจริงอาจเป็นเช่นนั้นจริง ๆ และอาจจะไม่จริงเสมอไปสำหรับคนทำงานที่เป็น “นักสู้”

คำว่า “นักสู้” ในที่นี้ฟังดูเหมือนจะต้องเป็นคนที่ชอบสู้รบปรบมือกับคนอื่นเป็นอาชญากร พุดใหม่ให้ทันสมัยหน่อยก็อาจใช้คำว่า เป็นคนประเภทที่มี “can do attitude”

คนประเภทนี้มองปัญหาอุปสรรคเป็นเรื่องท้าทายที่ตนเองจะฝ่าฟันบากบั่นแก้ไขเอาชนะให้ได้ แต่ไม่ยอมที่จะให้ปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นมามีอิทธิพลเหนือ “จิตใจ” ที่มุ่งมั่นจะทำงานให้สำเร็จด้วยดี

การจะเป็นคนที่มี can do attitude นี้ มีกล่าวไว้ในหนังสือด้านการบริหารและจิตวิทยาหลายเล่ม ในจำนวนนั้นที่แปลมาจากหนังสือต่างประเทศเข้าชั้นเป็น Best Seller ก็มีอยู่มาก หาซื้ออ่านได้ไม่ยาก ส่วนใหญ่จะเน้นวิธีคิด และวิธีปรับทัศนคติของคนให้เป็นไปในทางบวกหรือทางสร้างสรรค์ ที่ลงลึกหน่อยก็จะนำเสนอประเด็นที่ทำให้เราเข้าใจธรรมชาติของตัวเองและคนอื่น ซึ่งจะทำให้เราเป็นคนมองโลกในแง่ดี และมีความหวังความมุ่งมั่นที่จะเผชิญกับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์

อย่างไรก็ตาม มีมุมมองหนึ่งที่อยากจะนำเสนอให้พิจารณาเกี่ยวกับ “จิตใจ (ที่เข้มแข็ง)”

สิ่งหนึ่งที่เราเฝ้ามองคิดว่าจะทำให้เราเป็นคนที่จิตใจเข้มแข็งได้นั่นก็คือ **การที่เรารู้สึกนับถือตัวเอง**

“การนับถือตัวเอง” ในที่นี้อาจต้องพิจารณาให้ละเอียดเพื่อให้สามารถเข้าใจในความหมายที่ต่างจากที่เราส่วนใหญ่เคยเข้าใจกัน เพราะถ้าพูดถึง “การนับถือ” เราก็มักจะเอาไปเกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่การงาน ยศถาบรรดาศักดิ์ หรือเรามักจะนึกถึงวัยวุฒิของบุคคลซึ่งมีธรรมเนียมปฏิบัติอยู่ว่าผู้ที่อ่อนวัยกว่าควรให้การเคารพนับถือผู้ที่มีวัยสูงกว่า เป็นต้น

ถ้าเราผูกคำว่า “นับถือ” ไว้กับความหมายเหล่านี้ “การนับถือตัวเอง” ก็อาจจะกลายเป็นเรื่องของ “การสำคัญตัวเอง” แล้วก็จะเลยไปถึงการหยิ่งทะนงในตัวเองด้วย ซึ่งไม่ใช่ความหมายของ “การนับถือตัวเอง” ที่ต้องการจะสื่อในที่นี้

ตำแหน่งหน้าที่การงานหรือยศถาบรรดาศักดิ์ที่ว่านั้นไม่ใช่สิ่งที่จะนำมาซึ่งการนับถือตัวเองที่แท้จริง แต่อาจจะทำให้เรามีความสำคัญในตัวเองอย่างที่ว่า (ซึ่งความสำคัญตัวเองนี้อาจจะสำคัญถูกหรือผิดก็ได้)

สิ่งที่ทำให้เรานับถือตัวเองได้อย่างแท้จริงก็คือ **คุณความดีที่มีอยู่ในตัวเรานั้นเอง**

เวลาที่พูดถึง “คุณความดี” เหมือนเป็นอะไรที่ลอย ๆ เพราะเป็นนามธรรมจับต้องไม่ได้ และก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าจะให้นิยามคำ ๆ นี้อย่างไร (อาจจะต้องทำหน้าตาเป็นการเป็นงานด้วยเวลาพูดคำนี้เพื่อให้คนอื่นเชื่อถือ)

จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะให้ถึงขนาดดีเลิศ ประเสริฐศรีอะไรทำนองนั้น เพราะอย่างที่เคยกล่าวไว้หลายครั้งในบทความครั้งก่อน ๆ ว่าคนเราแต่ละคนมีทั้งดีและไม่ดีอยู่ในตัวเองทั้งนั้น ต่างกันก็ที่สัดส่วนดีกับไม่ดีว่าเป็นอย่างไร แต่สิ่งที่ดี ๆ ที่มีอยู่ในตัวเราเองถ้าเราไม่ดูถูกว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เราจะเห็นว่า สิ่งดี ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านั้นหลายครั้งที่ทำให้เราชื่นใจ สุขใจ และทำให้เรามีกำลังใจที่จะทำสิ่งดี ๆ ที่ใหญ่ ๆ โต ๆ มากขึ้นไปอีก

ความชื่นใจ สุขใจทำให้เรารู้สึกดี ๆ กับคนอื่น กับสิ่งรอบข้าง

การมีกำลังใจทำให้เรามีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่นำความชื่นใจและสุขใจมาให้แก่เรามากขึ้น

“ความชื่นใจและสุขใจ” ในที่นี้ก็ต้องให้นิยามอีกแหละว่าเป็นคนละความหมายกับคำว่า “ความพอใจ” เพราะคำหลังนี้มุ่งเอาความพอใจชอบใจของตัวเองเป็นหลัก เราอาจจะทำนั่นทำนี่เพื่อให้ตัวเองพอใจ ซึ่งเรื่องที่ทำอาจจะดีหรือเป็นเรื่องไม่ดีก็ได้ ทำให้คนอื่นเดือดร้อนก็ได้ แต่ความชื่นใจและสุขใจเป็นสภาวะที่ทำให้ใจเย็นหมายถึงเป็นความชุ่มชื่นของความรู้สึกที่ไม่ร้อนรนเหมือนเวลาพอใจ

ความชื่นใจ สุขใจ และความมีกำลังใจนำไปสู่การนับถือตัวเองได้อย่างไร?

ลองสังเกตชีวิตประจำวันของเราในที่ทำงานดูและพิจารณาให้ละเอียดจะเห็นว่า **ความชื่นใจและความสุขใจจะเกิดขึ้นเมื่อเราได้ทำสิ่งที่ดี ๆ ให้คนอื่น หรือแก่งานที่เราได้รับมอบหมายให้ทำ**

ไม่ว่าเราจะทำให้ใคร

ไม่ว่าเราจะอยู่เป็นฐานะตำแหน่งอะไร

เราย่อมรู้สึกพอใจตัวเองที่เราได้ทำอะไรให้แก่ใครและงานอะไรบ้าง บางอย่างอาจมีคนรับรู้และเห็น บางอย่างอาจจะทำอยู่เบื้องหลัง แต่มีส่วนส่งผลให้งานนั้นสำเร็จด้วยดี

ถ้าเรารู้จริง ๆ ว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นเรื่องดีและสภาพจิตใจในขณะนั้นก็ไม่ร้อนรนก็ไม่จำเป็นต้องได้รับคำรับรองจากใคร ปัญหาที่เกิดขึ้นทุกวันนี้กับคนหลายคนก็คือ ไม่รู้ว่าสิ่งที่ตัวเองทำนั้นดีหรือไม่ดี และก็หวังคำรับรองเยินยอจากคนอื่น คำชื่นชมจากคนอื่นกลายเป็นคำตัดสินว่าสิ่งที่ตัวเองทำไปนั้นถูกต้องดีงาม จึงเท่ากับเรามีชีวิตที่ขึ้นอยู่กับคนอื่นทั้งสิ้น เมื่อไหร่ก็ตามที่ทำอะไรให้ใครแล้วเขาเฉย ๆ ทำงานอะไรไปแล้วไม่ได้รับคำชม ก็ชักไม่มั่นใจไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ตัวเองทำนั้นดีหรือไม่ดีกันแน่

จะว่าไปอาการอย่างนี้ก็เหมือนอาการของคนที่ไม่มีความมั่นใจในตัวเองที่จะนำมาใช้คิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ แม้แต่กระทั่งการกระทำของตนเอง

แต่หากเรามีหลักคิดที่ถูกต้อง มีหลักที่ใช้เทียบเคียงเพื่อตัดสินใจ ก็เท่ากับว่าเราสามารถที่จะยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตัวเอง ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาคำสรรเสริญเยินยอ หรือคำรับรองจากคนอื่น และที่สำคัญคือสามารถทำสิ่งที่ได้ทั้งต่อหน้าและลับหลัง

การเป็นคนมีหลักคิดที่ถูกต้องนี้จะทำให้เราเป็นคนหนักแน่นและมั่นคงในสิ่งดี ๆ ที่ตัวเองได้ทำไป นี่คือการสร้างความนับถือตัวเองให้เกิดขึ้น เป็นความนับถือตัวเองที่ไม่ได้เกิดจากการสำคัญตัวเองผิด ๆ และในเมื่อการนับถือตัวเองนั้นมีที่มาจาก การได้ทำในสิ่งที่ดีงามผสมกับความชื่นใจ ความสุขใจ เราย่อมเป็นคนที่มีมุมมองโลกในแง่ดีและสร้างสรรค์ ประการสำคัญคือสภาพแวดล้อมภายนอกก็จะไม่เข้ามามีอิทธิพลเหนือตัวเรา เพราะเป็นคนที่มีมั่นคงหนักแน่นอยู่ในตัวเอง สุดท้ายสภาพแวดล้อมก็ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่องานของเรา

ส่วนคนที่มองโลกในแง่ร้ายและคนที่ไม่เคยพอใจกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของตัวเอง สภาพแวดล้อมที่แย่ ๆ จะกลายเป็นเสมือนปรากฏการณ์ที่คอยซ้ำเติมให้เขาต้องพบกับเรื่องแย่ ๆ และทำให้ไม่พอใจอะไร ๆ รอบข้างมากขึ้น จะหวังให้คนอื่นเหล่านี้ผลิตผลงานดี ๆ ออกมาทำจะยากแสนเข็ญ เพราะคนประเภทนี้จะมีแต่ความสำคัญในตัวเองว่าจะต้องได้รับการปฏิบัติจากคนรอบข้างอย่างดี ต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีให้เขา เป็นการเรียกร้องจากสิ่งแวดล้อมภายนอกมากกว่าจะคิดทำตัวเองให้อยู่ในฐานะผู้ให้หรือผู้สร้างสรรค์หรือผู้แก้ไข จึงไม่มีอะไรที่เข้ามาทำให้ตัวเองรู้สึกชื่นใจ สุขใจ หรือแม้แต่จะนับถือตัวเอง วัน ๆ จึงได้แต่แกล้งไปตามสภาพแวดล้อมรอบกาย ความมุ่งมั่นของคนที่มีสภาพแบบนี้จึงมีแต่การเรียกร้องสิทธิอันจะพึงมีพึงได้ของตนในเรื่องต่าง ๆ มากกว่าที่จะสละหรืออุทิศตัวให้แก่งาน รวมทั้งไม่คิดว่าตัวเองจะต้องมุ่งมั่นที่จะเอาชนะปัญหาอุปสรรคความไม่พร้อมของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว พูดอีกอย่างคือ ไม่เห็นวิกฤตว่าเป็นโอกาส

ลำบากจริง ๆ ถ้าเราต้องมีชีวิตการทำงานที่ต้องขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทั้งหมด เพราะในสภาพแบบนั้น เราไม่สามารถดึงศักยภาพและความสามารถที่แท้จริงของเราออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้เลย

แต่ก็ต้องยอมรับว่าการอยู่อย่างเป็นอิสระจากสภาพแวดล้อมไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ

บางครั้งเราก็คิดว่าเราทำได้ทำอะไรมากมายพอที่จะทำให้เรานับถือตัวเองที่จะอยู่อย่างหนักแน่นมั่นคง

แต่บางครั้งเมื่อจิตใจอ่อนแอก็อดที่จะถูกกระทบโดยสภาพแวดล้อมไม่ได้

บางเวลาก็เข้มแข็ง บางเวลาก็ไม่เข้มแข็ง ขึ้นอยู่กับว่าเรามีหลักคิดที่จะทำให้ตัวเองสามารถใช้ชีวิต (ไม่ว่าจะเป็นชีวิตส่วนตัวหรือชีวิตในการทำงาน) ไปในทางที่ทำให้เรามีความนับถือตัวเองมากน้อยเท่าไร

หลักคิดที่ว่านี้สำคัญมาก

ปัญหาอาจมีอยู่ว่าเราจะทราบหรือมั่นใจได้อย่างไรว่าหลักคิดของเรามีอยู่นั้นถูกต้องแล้วจริง ๆ

จะว่าไปหลักที่ใช้เทียบเคียงมีอยู่ แต่เราก็มักจะมองข้ามไปเสียเอง

ถึงบรรทัดนี้ไม่แน่ใจว่าได้ตอบคำถามตามหัวข้อเรื่องได้ตรงประเด็นหรือไม่

เอาเป็นว่าจิตใจที่เข้มแข็งมีผลดีต่อทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่เฉพาะเรื่องงานเท่านั้น แม้จะอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เลวร้ายก็ไม่ทำให้คนนั้นหวนไหวหรือสั่นคลอนในการที่จะทำในสิ่งที่ควรทำ ถ้าเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้อง

แต่ถ้าจิตใจไม่เข้มแข็ง ชีวิตนี้ก็คงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสภาพแวดล้อมไปจน_าย (ตัวอะไรนะที่หายไป!) 🌀

สภาพแวดล้อมเดี๋ยวก่อนแต่ตัวจิตใจ

จิตใจ
ที่อ่อนแอ

จิตใจ
ที่เข้มแข็ง

เรื่องเล่า...

ชาวอักษณ

เรื่องจากประสมภรณ์

โดย นายอักษณ พงษ์อักษณ

ฉบับที่แล้ว นายอักษณ ได้เล่าถึงเรื่องราวความเป็นมาโดยสรุปในการเขียนร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยลงในสมุดไทยแบบย้อน ซึ่งเป็นฝีมือการชุบ (การเขียน) ของชาวอักษณ และเพื่อนพ้องพี่น้องชาวลีขิต สำนักอักษณและเครื่องราชอิสริยาภรณ์ (กองประกาศิตเดิม) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีผลบังคับใช้โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ทั้ง 3 ฉบับ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550 จากนั้น เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวมาประทับพระราชลัญจกร ณ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ก็ด้วยฝีมือของเจ้าหน้าที่ลีขิตอีกเช่นกัน เมื่อเสร็จกระบวนการดังกล่าวจึงถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (ฉบับปัจจุบัน) เสร็จสมบูรณ์แบบ โดยเบื้องหลังความสำเร็จเหล่านั้นมีทั้งเขาและเธอรวม 8 ชีวิต ที่อดทนหลับซบตานอนเพื่อให้ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวได้เสร็จสมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้อง และสวยงามด้วยลายมืออักษณ (แบบรัตนโกสินทร์) ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยและอีก 1 ชีวิต ที่ทำหน้าที่ประทับพระราชลัญจกร โดยฝึกปรือให้เกิดความชำนาญในการประทับมากกว่า 10 ปี ทั้งนี้ ร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีจำนวนทั้งสิ้น 309 มาตรา ความหนา 592 หน้า (296 พับ) เริ่มเขียนตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2550 ใช้เวลารวมทั้งสิ้นเดือนเศษ เรื่องเล่าชาวอักษณฉบับนี้ จึงมีความภูมิใจที่จะนำเสนอให้ทุกท่านได้รู้จักเขาและเธอผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ และผู้ซึ่งทำหน้าที่ปิดทองหลังพระ รวม 9 ชีวิต ซึ่งประกอบด้วย

ชื่อ : นายศิริพัฒน์ ไวยพันธ์
การศึกษา : รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่งปัจจุบัน : อักษณ 6ว
เริ่มรับราชการเมื่อ : 7 มิถุนายน 2532
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 2 ครั้ง (ปี 2540 และปี 2550)

ชื่อ : นางปณิดา สบายวงศ์
การศึกษา : ประโยควิชาชีพ สาขาคหกรรมศาสตร์
ตำแหน่งปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่ลิต 6
เริ่มรับราชการเมื่อ : 2 กันยายน 2528
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 3 ครั้ง (ปี 2534 ปี 2540 และปี 2550)
หมายเหตุ เป็นหญิงหนึ่งเดียวในทีมเขียน

ชื่อ : นายสุวรรณชัย โนนทะเสน
การศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ 6
ตำแหน่งปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่ลิต 5
เริ่มรับราชการเมื่อ : มกราคม 2527
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 3 ครั้ง (ปี 2534 ปี 2540 และปี 2550)
หมายเหตุ ถือเป็นผู้ชำนาญด้านการเขียนที่สุด ที่รับราชการในปัจจุบัน

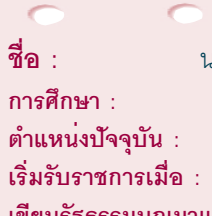

ชื่อ : นายบรรดาศักดิ์ สิทธาราช
การศึกษา : รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่งปัจจุบัน : พนักงานเขียนประกาศนียบัตรและสัญญาบัตร
เริ่มรับราชการเมื่อ : 7 กันยายน 2535
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 2 ครั้ง (ปี 2540 และปี 2550)

ชื่อ : นายเชษฐพงษ์ เมียงพันธุ์
การศึกษา : ปริญญาตรี
ตำแหน่งปัจจุบัน : พนักงานเขียนประกาศนียบัตรและสัญญาบัตร
เริ่มรับราชการเมื่อ : 16 กันยายน 2536
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 2 ครั้ง (ปี 2540 และปี 2550)

ชื่อ : นายสุชาติ สุขศรี
การศึกษา : รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่งปัจจุบัน : พนักงานเขียนประกาศนียบัตรและสัญญาบัตร
เริ่มรับราชการเมื่อ : 16 กันยายน 2536
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 2 ครั้ง (ปี 2540 และปี 2550)

ชื่อ : นายบุญเพ็ง แก้วยอด
การศึกษา : นักรรรมเอก เปรียญธรรม 7 ประโยค มัธยมศึกษาปีที่ 5
ตำแหน่งปัจจุบัน : พนักงานเขียนประกาศนียบัตรและสัญญาบัตร
เริ่มรับราชการเมื่อ : 1 พฤษภาคม 2539
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 2 ครั้ง (ปี 2540 และปี 2550)

ชื่อ : นายบุรค์ เชี่ยวเจริญ
การศึกษา : นักรรรมเอก เปรียญธรรม 4 ประโยค
ตำแหน่งปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่ลิต 6 (เกษียณอายุราชการแล้ว เมื่อ 30 กันยายน 2545)
เริ่มรับราชการตำแหน่งลูกจ้างเมื่อ : 1 เมษายน 2513 **ปรับเป็นข้าราชการเมื่อ :** 1 พฤษภาคม 2518
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 5 ครั้ง (ปี 2517 ปี 2521 ปี 2534 ปี 2540 และปี 2550)
หมายเหตุ แม้ที่บุรค์จะเกษียณอายุราชการมาเกือบ 5 ปี แต่งานนี้ถือเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องระดม
 ทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมารวมใจสมานฉันท์ ดำเนินการให้งานดังกล่าวนี้เสร็จลุล่วงตามเวลาที่กำหนด
 และถือเป็นความภาคภูมิใจของที่บุรค์ที่ได้กลับมาช่วยชาติอีกครั้ง

ชื่อ : นายสมทรง ฉ่ำกลาง
การศึกษา : นักรรรมเอก เปรียญธรรม 7 ประโยค ปริญญาตรี
ตำแหน่งปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่ลิต 5
เริ่มรับราชการเมื่อ : 16 มกราคม 2538
เขียนรัฐธรรมนูญมาแล้ว : 1 ครั้ง (ปี 2540)

ปัจจุบันประทับพระราชลัญจกรในประกาศนียบัตรฯ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ เป็นผู้ทำหน้าที่ประทับพระราชลัญจกรลงในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
 เป็นผู้สืบสานงานต่อจากคุณลุงอำพัน ขอบใจ ซึ่งรับราชการต่อเนื่องมาจนปัจจุบันอายุของท่านรวมได้ 76 ปี แล้ว

แม้เปรียบเขาเหล่านี้เป็นเพียงจักรตัวน้อย ๆ ที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่จุดหมายที่ดีกว่า ทว่าหน้าที่ความรับผิดชอบ
 ที่มอบแก่พวกเขาในครั้งนี้ ทุกคนต่างภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการรับใช้ประเทศชาติและสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นที่เคารพรัก
 สูงสุดอย่างหาที่สุดมิได้

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ*

เรื่อง	เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย				
1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช 2550)	124	47 ก	24 สิงหาคม 2550	1
พระราชบัญญัติ				
2. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 พ.ศ. 2550	124	44 ก	17 สิงหาคม 2550	1
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 15 เรื่อง ห้ามพรรคการเมืองประชุมหรือดำเนินกิจการอื่นใดทางการเมืองลงวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2549 พ.ศ. 2550	124	44ก	17 สิงหาคม 2550	4
คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ				
4. คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ 3-5/2550 เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้คำสั่งยุบพรรคพัฒนาชาติไทย เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้คำสั่งยุบพรรคแผ่นดินไทย และ เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้คำสั่งยุบพรรคไทยรักไทย	124	33 ก เล่มที่ 1	13 กรกฎาคม 2550	1
5. คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ 3-5/2550 เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้คำสั่งยุบพรรคพัฒนาชาติไทย เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้คำสั่งยุบพรรคแผ่นดินไทย และ เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้คำสั่งยุบพรรคไทยรักไทย	124	33 ก เล่มที่ 2	13 กรกฎาคม 2550	1
ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง				
6. ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2550	124	35 ก	18 กรกฎาคม 2550	31
ประกาศ				
7. ประกาศ เรื่อง การขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และ จังหวัดยะลา	124	พิเศษ 86 ง	19 กรกฎาคม 2550	1
8. ประกาศ เรื่อง การให้ประกาศที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงยังคงมีผลใช้บังคับ	124	พิเศษ 86 ง	19 กรกฎาคม 2550	2
9. ประกาศ เรื่อง การให้ประกาศและคำสั่งที่นายกรัฐมนตรีกำหนดตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงยังคงมีผลใช้บังคับ	124	พิเศษ 86 ง	19 กรกฎาคม 2550	3
10. ประกาศสภาอำนวยการรัฐธรรมนูญ เรื่อง ผลการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	124	45 ก	21 สิงหาคม 2550	8

* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th

สลค.สัญจร Update ฉบับนี้ ขอนำเสนอการดำเนินโครงการ สลค.สัญจร เมื่อเดือนกรกฎาคม 2550 ดังนี้

วันที่	ส่วนราชการ
วันศุกร์ที่ 6 กรกฎาคม 2550	กรมบัญชีกลาง (กระทรวงการคลัง)
วันศุกร์ที่ 13 กรกฎาคม 2550	กระทรวงอุตสาหกรรม
วันศุกร์ที่ 20 กรกฎาคม 2550	สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (กระทรวงพาณิชย์)
วันศุกร์ที่ 27 กรกฎาคม 2550	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เมื่อวันศุกร์ที่ 6 กรกฎาคม 2550 ทีม สลค.สัญจร ได้ไปสัญจรที่กรมบัญชีกลาง ซึ่งเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานหนึ่งที่ถ้าจะว่าไปแล้ว การจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ส่วนใหญ่จะเป็นในส่วนของการเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี หรือที่เรียกว่าภาษาพูดว่า “หน่วยงานให้ความเห็น” และก็เป็นที่มาของหมายของ ทีม สลค.สัญจรว่า ประเด็นที่จะได้รับจากเพื่อนข้าราชการกรมบัญชีกลางส่วนใหญ คงจะเป็นเรื่องที่ สลค. ส่งหนังสือสอบถามความเห็นมายังกรมบัญชีกลาง ในเวลากระชั้นชิด ดังนั้น หลังจากเปิดประชุมโดยผู้อำนวยการจินดา สังข์ศรีอินทร์ จากสำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลังได้กล่าวต้อนรับ และแนะนำตัวกันอย่างเป็นทางการแล้ว ทีม สลค.สัญจรก็เริ่มขอออกตัวในประเด็น การส่งหนังสือสอบถามความเห็นมายังกรมบัญชีกลางในเวลากระชั้นชิดก่อนเลย หลังจากนั้นเพื่อน ๆ จากกรมบัญชีกลางที่ได้เข้าร่วม

ประชุมทั้งหมด 59 คน ก็เริ่มสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจ ร่วมกัน รวมทั้งมีการพูดคุยกันเพื่อหาแนวทางและปรับกระบวนการทำงาน ของทั้งกรมบัญชีกลางและ สลค. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ ของคณะรัฐมนตรี ตัวอย่างเช่น กรมบัญชีกลางขอให้ สลค. ปรับการส่งหนังสือ สอบถามความเห็นโดยส่งทางโทรสารตรงมาที่สำนักงานเลขานุการกรมบัญชีกลาง พร้อม ๆ กับส่งให้กระทรวงการคลัง ซึ่งเดิมกรมบัญชีกลางจะได้รับจาก กระทรวง ส่วน สลค. ก็ขอให้สำนักงานเลขานุการกรมฯ ให้หมายเลขโทรสาร ที่ตั้งเป็นระบบตอบรับอัตโนมัติ เนื่องจากในบางครั้งส่งนอกเวลาราชการ ไม่มีเจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์ เครื่องจะได้รับโดยอัตโนมัติ นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่ง ที่ส่วนราชการใช้เวที สลค.สัญจร ในการหาข้อตกลงร่วมกันเพื่อปรับวิธี การทำงานโดยรวมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยที่คณะรัฐมนตรีจะได้มี ข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่ถูกต้อง ครบถ้วน

วันศุกร์ที่ 13 กรกฎาคม 2550 ทีม สลค. สัญจรได้เดินทางไปที่กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับเกียรติจากท่านรองปลัดดำริ สุโชธนัง ซึ่งท่านเป็น ปคร. ของกระทรวงด้วย พร้อมด้วยเพื่อนข้าราชการกระทรวงอุตสาหกรรมจำนวน 58 คน ให้การต้อนรับที่ทีม สลค.สัญจร บรรยายภาคเป็นไปอย่างอบอุ่นและเป็นกันเอง มีข้อเสนอแนะจากเพื่อน ๆ กระทรวงอุตสาหกรรมว่า ควรชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ ปคร. เนื่องจาก ปคร. ส่วนราชการต่าง ๆ ยังไม่ค่อยมีความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตน และมักจะ

นายดำริ สุโชธนัง
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

บรรยายภาค สลค.สัญจร
กระทรวงอุตสาหกรรม

ไม่ ค่อยให้ ความสนใจเท่าที่ควร ซึ่งในเรื่องนี้เท่าที่

ทาง สลค. ได้จัดทีมไปสัมภาษณ์ ปคร. และผู้ช่วย ปคร. เมื่อช่วงระหว่างปลายเดือนมีนาคม – กลางเดือนกรกฎาคม 2550 นั้น เห็นว่า ความจริงแล้ว ปคร. ส่วนราชการส่วนใหญ่มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนอย่างดี แต่เนื่องจากภารกิจของท่าน ปคร. ซึ่งส่วนใหญ่เป็นระดับรองปลัดกระทรวงมีภารกิจประจำมาก จึงมักมอบหมายให้ผู้ช่วย ปคร. เป็นผู้ดำเนินการในรายละเอียด นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะให้ สลค. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติของกระทรวงให้มากขึ้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ผู้รับผิดชอบอยู่บ่อยครั้งทำให้ผู้รับหน้าที่ใหม่ไม่ค่อยมีความ

ความชำนาญ โดยในเรื่องนี้ข้อเสนอว่าหากกระทรวงมีการเปลี่ยนแปลงตัวเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีและต้องการให้ สลค. ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่เหล่านี้ สามารถติดต่อมายัง สลค. ได้เลย สลค. ยินดีให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง

และแล้ววันศุกร์ที่ 20 กรกฎาคม 2550 ก็ถึงคิวของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ ในระหว่างการเดินทางไปในครั้งนี้มีบางคนในทีม สลค.สัญจรรู้สึกเหนื่อยกับการเดินทางไกล แล้วรถก็ติดมาก แต่เมื่อไปถึงกระทรวงแล้วเห็นเพื่อนข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ให้ความสนใจเข้าร่วมกันอย่างคับคั่งถึง 77 คน ก็หายเหนื่อย เลยไปสืบว่าทำไมคนมาเยอะจังและได้ความมาว่า ทางสำนักงานปลัดกระทรวงแจ้งประสานให้กรมในสังกัดเข้าร่วมรับฟังการชี้แจงจากทีม สลค.สัญจร (จริง ๆ ใช้หลักนี้ก็ดีนะเนี่ย... ฟังพร้อม ๆ กัน จะได้เข้าใจตรงกันทั้งกระทรวง) โดยมีท่านรองอธิบดีอัญญา วิทยารธรรมธัช จากกรมเจรจาการค้า

นางอัญญา วิทยารธรรมธัช
รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ระหว่างประเทศ
เป็นประธานในที่ประชุม

เพื่อน ๆ กระทรวงพาณิชย์มีทั้งข้อซักถาม และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์มากมาย อาทิ โครงการ สลค.สัญจรควรมีการพบปะร่วมกับผู้บริหารของกระทรวงเพื่อให้ทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงกัน สำหรับข้อเสนอนี้เข้าใจว่า ในวันที่ทีม สลค. ไปสัญจรที่กระทรวง ผู้บริหารอาจจะมีภารกิจมากจึงไม่สามารถเข้าร่วมรับฟัง ทั้งนี้ สลค. ขอเสนอว่า ภายหลังจากการประชุมอาจจัดทำสรุปประเด็นที่ได้จากการประชุมนำเสนอผู้บริหาร และอาจแจ้งเวียนให้ข้าราชการในสังกัดที่ไม่ได้เข้าร่วมรับฟังการชี้แจงทราบเพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงกัน ส่วนอีกเรื่องที่เพื่อนข้าราชการกระทรวงพาณิชย์มีข้อเสนอแนะคือ ควรบรรยายให้ช้า ๆ ชัด ๆ กว่านี้ เนื่องจากผู้เข้าร่วมรับฟังการชี้แจงต้องทั้งฟัง จด และทำความเข้าใจ หากบรรยายเร็วเกินไปผู้ฟังจะได้

บรรยายภาค สลค.สัญจร
กระทรวงพาณิชย์

รับประโยชน์ไม่เต็มที่ หรืออาจนำไปปฏิบัติไม่ครบถ้วน ในเรื่องนี้ฉัน ทีม สลค.สัญญาต้องขอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย และจะนำไปปรับปรุงในการบรรยายครั้งต่อไป และขอขอบคุณในข้อเสนอแนะอย่างยิ่ง อันที่จริงยังมีข้อเสนอแนะอีกมากมายที่เพื่อนข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ได้เสนอต่อ สลค. หากท่านใดสนใจสามารถเข้าไปอ่านเพิ่มเติมได้ที่ www.mobilesoc.soc.go.th ไม่ใช่มีเพียงของกระทรวงพาณิชย์เท่านั้น ยังมีของส่วนราชการทั้งหมดที่ สลค.ได้ไปสัญญามาแล้วด้วย

วันศุกร์สุดท้ายของเดือน วันที่ 27 กรกฎาคม 2550 เพื่อน ๆ จาก การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจำนวน 18 คน นำทีมโดยคุณจุฑามาศ เย็นสุดใจ หัวหน้าแผนกวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ฝ่ายนโยบายและแผน เดินทางมาที่ สลค. โดยเพื่อน ๆ จากการทางพิเศษฯ มีข้อสังเกตว่า สลค. ควรสัญจรไปที่ กระทรวงคมนาคม และหน่วยงานในสังกัดด้วย เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีที่ถูกต้องตรงกัน สำหรับเรื่องนี้ สลค. ขอรับไปประสานกับกระทรวงคมนาคมอีกครั้ง เนื่องจากเมื่อปี 2549 ที่ผ่านมามีหลายกระทรวงได้ประสานมายัง สลค. แล้ว แต่เนื่องจากเวลามีจำกัด สลค. จึงยังไม่ได้สัญจรไปยังบางกระทรวง ซึ่งรวมทั้งกระทรวงคมนาคมด้วย นอกจากนี้ยังมีคำถามว่า กรณีที่การทางพิเศษฯ ส่งร่างหนังสือเรื่องที่ต้องการนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ สลค. เป็นการประสานภายในล่วงหน้าก่อน แต่เมื่อทางกระทรวงส่งให้ สลค. อย่างเป็นทางการซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างไปจากการทางพิเศษฯ ทำ ในกรณีนี้ สลค. จะยึดถือหนังสือฉบับใด สำหรับประเด็นนี้ โดยหลักการแล้ว สลค. จะยึดถือหนังสือที่กระทรวงเสนอมา แต่การส่งร่างหนังสือมาล่วงหน้าก่อนนั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่ สลค. จะตรวจสอบในรายละเอียดของเรื่อง หรือเตรียมการขอความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างรวดเร็ว

สลค. ต้องขอขอบคุณสำหรับทุก ๆ ข้อเสนอแนะที่เพื่อนข้าราชการจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ สลค. ได้ไปสัญจร และมีมาถึง สลค. ซึ่งทาง สลค. จะรับไปปรับปรุงเพื่อให้การประสานงานระหว่างกันเป็นไปด้วยความราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สำหรับฉบับหน้าจะนำเสนอบรรยากาศการสัญจรของเดือนสิงหาคม 2550 อย่าลืม ! ติดตามนะคะ

บรรยากาศ สลค.สัญจร
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

บรรยากาศ สลค.สัญจร
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

กำหนดการและผลการดำเนิน
โครงการ สลค.สัญจรสามารถดูได้
ที่ www.mobilesoc.soc.go.th ค่ะ

สวัสดีค่ะ CPLO corner ฉบับนี้จะเป็นคำถามและคำตอบที่ว่าด้วย **“มติคณะรัฐมนตรี”** เพิ่มเติมจากที่ได้เคยนำเสนอหัวข้อนี้ไปแล้ว ใน สลค.สาร ฉบับเดือนกรกฎาคม 2550

Q เพราะเหตุใด มติคณะรัฐมนตรีที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของ สลค. (www.cabinet.thaigov.go.th) จึงมีความล่าช้าบางเรื่องผ่านการประชุมคณะรัฐมนตรีไปแล้วเกือบ 2 สัปดาห์ก็ยังไม่มีการเผยแพร่

A โดยทั่วไป สลค. จะดำเนินการจัดทำมติคณะรัฐมนตรีให้เสร็จภายใน 3 วันหลังจากวันประชุม และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ภายใน 1 วันหลังจากกระบวนการจัดทำหนังสือแจ้งยืนยันมติเสร็จสิ้น

แต่ในบางครั้งอาจเกิดความล่าช้าในขั้นตอนของการยกร่างมติคณะรัฐมนตรี เนื่องจากในบางเรื่องในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีการหยิบยกขึ้นมาอภิปราย มีมติแตกต่างไปจากที่ได้เสนอไว้ในเบื้องต้น เรื่องเหล่านี้จะต้องยกร่างมติและเสนอตามลำดับชั้น โดยท้ายสุดจะเสนอขอความเห็นชอบและการรับรองความถูกต้องจากรัฐมนตรีที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นผู้ตรวจสอบในนามคณะรัฐมนตรีก่อน นอกจากนี้ มติคณะรัฐมนตรีบางเรื่อง สลค. จะต้องประสานตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องกับรัฐมนตรีเจ้าของเรื่องหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงบประมาณ หรือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อน แล้วจึงดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้น การเผยแพร่มติคณะรัฐมนตรีทางเว็บไซต์จึงมีความล่าช้า

Q ในการยกร่างมติคณะรัฐมนตรี ส่วนราชการเจ้าของเรื่องจะขอทราบร่างมติ คณะรัฐมนตรี ก่อนได้หรือไม่อย่างไร

A ในทางปฏิบัติเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเรื่องใดแล้ว สลค. ต้องยกร่างมติและเสนอตามขั้นตอนผ่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปยังรัฐมนตรีผู้ตรวจรับรองมติ แล้วจึงนำ

มติคณะรัฐมนตรี (ใบแดง) นั้นไปจัดทำเป็นหนังสือราชการแจ้งยืนยันมติคณะรัฐมนตรีไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไป ดังนั้นในระหว่างที่การยกร่างมติคณะรัฐมนตรียังไม่แล้วเสร็จหรือแล้วเสร็จเป็น “ใบแดง” แต่ยังไม่ได้จัดทำเป็นหนังสือแจ้งยืนยัน สลค. ไม่สามารถส่งร่างมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวให้แก่ส่วนราชการได้ เนื่องจาก “ใบแดง” ถือเป็นเอกสารต้นฉบับที่ไม่ได้เผยแพร่

อย่างไรก็ตาม หากเรื่องใดส่วนราชการจำเป็นต้องได้รับมติคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีเร่งด่วน ขอให้แจ้งประสานมายัง สลค. เป็นการล่วงหน้า เพื่อจะดำเนินการยกร่างมติและดำเนินการตามขั้นตอนโดยเร็วต่อไป

*ประสานขอมติคณะรัฐมนตรีเร่งด่วนได้ที่
กลุ่มงานยกร่างมติคณะรัฐมนตรีและตอบข้อหารือ
สำนักกฤษฎาธิ์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
โทร. 02-280-9000 ต่อ 331-333*

Q ในการจัดทำมติคณะรัฐมนตรี สลค. ได้ส่งร่างมติคณะรัฐมนตรีให้เจ้าของเรื่องตรวจก่อนหรือไม่

A หากผลการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเป็นไปตามที่ส่วนราชการเสนอ โดยในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไม่มีการหยิบยกขึ้นมาอภิปรายและมีมติไม่แตกต่างไปจากที่ได้เสนอไว้ในเบื้องต้น สลค. จะไม่ส่งร่างมติคณะรัฐมนตรีให้เจ้าของเรื่องตรวจสอบ

อย่างไรก็ตาม ร่างมติคณะรัฐมนตรีบางเรื่องซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ มีรายละเอียดเฉพาะทางและมีความอ่อนไหว สลค. อาจประสานกับรัฐมนตรีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของสาระและถ้อยคำของร่างมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ๆ ก่อน เป็นกรณี ๆ ไป

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบหมายหรือสั่งการในเรื่องใด ๆ ให้หน่วยงานไปดำเนินการแล้ว ปัจจุบันมีการติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินการดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 หมวด 7 ข้อ 22 ระบุว่า ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้หน่วยงานรายงานผลการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรีให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานส่งรายงานผลต่อ สลค. ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีไม่ได้กำหนดระยะเวลา ให้รายงานอย่างน้อยทุก 3 เดือน

นอกจากนั้นคณะรัฐมนตรียังได้มีมติเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2550 เห็นชอบแนวทางการติดตามและรายงานผลการดำเนินการ

ตามมติคณะรัฐมนตรีในเรื่อง ดังนี้

- โครงการ/กิจกรรมที่มีขนาดใหญ่และมีการใช้งบประมาณจำนวน 1,000 ล้านบาท หรือมากกว่าให้รายงานคณะรัฐมนตรีทุก 6 เดือน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- โครงการ/กิจกรรมที่มีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 3 ปีงบประมาณขึ้นไป ให้รายงานคณะรัฐมนตรีทุก 6 เดือน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- เรื่องที่เป็นนโยบายที่สำคัญและ/หรือเรื่องเร่งด่วนของรัฐบาล ให้รายงานคณะรัฐมนตรีทุก 3 เดือน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ทั้งนี้ ให้ส่งรายงานให้ สลค. ล่วงหน้า ก่อนกำหนดอย่างน้อย 7 วันทำการ เพื่อ สลค. จะได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

นอกจากประเด็นคำถาม-คำตอบที่เผยแพร่ในคอลัมน์ CPLO corner นี้แล้ว ท่านยังสามารถอ่านคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ สลค.สัญจร <http://www.mobilesoc.soc.go.th/> ที่หัวข้อ คำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งแบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ได้แก่ การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การประสานความเห็น คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การจัดและส่งระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี การประชุมคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรี และเรื่องอื่น ๆ

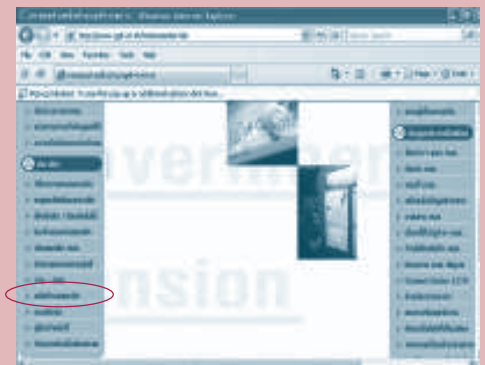
ประกาศ
ความเคลื่อนไหวใน
กบข.

ตอน

ขอส. มอบสิทธิพิเศษด้านอัตราดอกเบี้ยให้กับสมาชิก

ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 เป็นต้นไป ข้าราชการและสมาชิก กบข. ที่เข้าร่วมโครงการสินเชื่อที่อยู่อาศัยกับ “โครงการบ้านขอส. - กบข. เพื่อที่อยู่อาศัยข้าราชการ ครั้งที่ 4” สามารถกู้เงินจากธนาคารโดยเลือกใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ได้ตามที่ผู้กู้พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมกับตนเอง และเข้าเงื่อนไขตามที่ธนาคารกำหนด ทั้งที่เป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ประเภทลอยตัวพิเศษ และอัตราดอกเบี้ยประเภทคงที่ 3 ปี ซึ่งจะมียาวละเอียดเกี่ยวกับดอกเบี้ยแตกต่างกันไป นอกจากนี้โครงการดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้สนใจสามารถขอกู้เพื่อปลูกสร้างหรือซื้อบ้านหลังที่ 2 หรือหลังที่ 3 ก็ได้ โดยธนาคารจะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ เงินกู้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ข้าราชการและสมาชิก กบข. ที่ต้องการทราบรายละเอียดของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขโครงการเพิ่มเติมสามารถติดต่อได้โดยตรงที่ศูนย์ลูกค้าสัมพันธ์ ขอส. โทร. 0-2645-9000 หรือศึกษาข้อมูลด้วยตนเองได้จากเว็บไซต์ กบข. ที่ www.gpf.or.th เมนูสวัสดิการสมาชิก

ทั้งนี้หากสมาชิกสนใจใช้สิทธิเข้าร่วมโครงการฯ สามารถติดต่อขอกู้ได้ที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ทุกสาขาทั่วประเทศภายในวันที่ 28 ธันวาคม ศกนี้ โดยมีกำหนดทำนิติกรรมให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 31 มีนาคม 2551

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

เรื่อง การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส ยะลา ปัตตานี สงขลา และสตูล)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2550 อนุมัติการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส ยะลา ปัตตานี สงขลา และสตูล) ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลตำรวจโท วีรวัฒน์ บุตรศรีภูมิ) ตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอ ดังนี้

1. ติดตาม ประสานนโยบายในการพัฒนา 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้เป็นไปอย่างครอบคลุม มีเอกภาพ เป็นรูปธรรม และเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างรวดเร็ว อาทิ ยุทธศาสตร์ประชาชนอยู่ดีมีสุข เป็นต้น
2. รายงานผลการดำเนินการเสนอนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบทุกระยะ
3. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ได้อย่างเกี่ยวข้องเนื่องกับการพัฒนา 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
4. ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ ให้ข้อมูลหรือจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น

ทั้งนี้ ให้มีอำนาจเรียกประชุมเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งเจ้าหน้าที่ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าว ตลอดจนขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องรายงานเรื่องต่าง ๆ ให้ทราบ เพื่อรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลตำรวจโท วีรวัฒน์ บุตรศรีภูมิ) จักได้เสนอความเห็นประกอบการวินิจฉัยสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนมาก ที่ นร 0506/ว 116 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2550

เรื่อง ข้อเสนอมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ (โครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด)

สำนักงาน ก.พ. เสนอมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ (โครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด) ระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีงบประมาณ (พ.ศ. 2552-2556) คือ หากส่วนราชการใดพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยรวมของส่วนราชการ และมีงบประมาณของส่วนราชการรองรับให้พิจารณาดำเนินการได้ ทั้งนี้ ให้ส่วนราชการทบทวนบทบาท ภารกิจ วิเคราะห์และสำรวจอัตรากำลัง โดยจำแนกประเด็นการบริหารบุคคลและเสนอรายละเอียดมาตรการที่แตกต่างกัน ดังนี้

กรณี	ประเด็นการบริหารบุคคล	รายละเอียดมาตรการ
1	คณะรัฐมนตรีมีมติให้ส่วนราชการปรับเปลี่ยนสถานภาพ โดยออกจากระบบราชการ	ไม่กำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมมาตรการ
2	ส่วนราชการประสงค์จะยุบเลิกบางภารกิจ	ไม่กำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมมาตรการและให้เสนอคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำเนินมาตรการ

กรณี	ประเด็นการบริหารบุคคล	รายละเอียดมาตรการ
3	ส่วนราชการมีอัตรากำลังเกิน	กำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมมาตรการได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของกลุ่มเป้าหมาย และใช้งบประมาณภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรตั้งแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณ (ไม่รวมงบประมาณที่มีการตัดโอนระหว่างปี)
4	ส่วนราชการมีอัตรากำลังเหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แต่มีประเด็นจำนวนข้าราชการสูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) มากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนข้าราชการของส่วนราชการ	กำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมมาตรการได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของกลุ่มเป้าหมาย และใช้งบประมาณภายในวงเงินงบประมาณบุคลากรที่ได้รับจัดสรรตั้งแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณ (ไม่รวมเงินงบประมาณที่มีการตัดโอนระหว่างปี) ทั้งนี้ ส่วนราชการจะต้องไม่มีการจ้างผู้เข้าร่วมมาตรการในลักษณะการจ้างกำลังคนประเภทอื่น
5	ส่วนราชการมีอัตรากำลังไม่เพียงพอแก่การทำงานตามบทบาท ภารกิจ และมีประเด็นจำนวนข้าราชการสูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) มากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนข้าราชการของส่วนราชการ	กำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมมาตรการได้ไม่เกินร้อยละ 5 ของกลุ่มเป้าหมาย และใช้งบประมาณภายในวงเงินงบประมาณบุคลากรที่ได้รับจัดสรรตั้งแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณ (ไม่รวมเงินงบประมาณที่มีการตัดโอนระหว่างปี) ทั้งนี้ ส่วนราชการจะต้องไม่มีการจ้างผู้เข้าร่วมมาตรการในลักษณะการจ้างกำลังคนประเภทอื่น

ทั้งนี้ ให้ส่วนราชการยุบเลิกตำแหน่งผู้เข้าร่วมโครงการฯ เฉพาะกรณีที่ 1 กรณีที่ 2 และกรณีที่ 3

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป หรือผู้ที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 25 ปี (ไม่รวมเวลาราชการทวีคูณ)

คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมมาตรการต้องเป็นข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหารและข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

เงื่อนไขเพิ่มเติม ได้แก่ (1) ผู้ออกจากราชการจะต้องมีเวลาราชการเหลือ 1 ปีขึ้นไป (2) ห้ามบรรจุกลับเข้ารับราชการประจำในฝ่ายบริหาร และ (3) หากประสงค์บรรจุเป็นพนักงานราชการ ก็ให้บรรจุได้ กรณีมีสัญญาจ้างไม่เกิน 1 ปีโดยไม่มีการต่อสัญญาอีก

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ลาออกตามมาตรการ

(1) สิทธิประโยชน์ที่เป็นเงินก่อน ตามสูตร $[8 + \text{อายุราชการที่เหลือ (ปี)}] \times \text{เงินเดือนเดือนสุดท้ายรวมเงินประจำตำแหน่ง (ถ้ามี)}$ แต่สูงสุดไม่เกิน 15 เท่าของเงินเดือนรวมเงินประจำตำแหน่ง

(2) สิทธิประโยชน์อื่นๆ ได้แก่ สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆ ได้รับยกเว้นภาษีในส่วนเงินก่อนที่ได้รับตามมาตรการ การไม่ต้องชดเชยส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ตามพระราชกฤษฎีกาสวัสดิการการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. 2535 กับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปกติและให้จ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาต่อไป การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และกระทรวงแรงงานสนับสนุนการจัดหางานในภาคเอกชนรองรับผู้ที่ออกจากราชการตามมาตรการฯ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2550 เห็นชอบข้อเสนอมาตรการปรับปรุงอัตราค่าจ้างของส่วนราชการ (โครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด) ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ และให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการต่อไปได้ โดยให้ความเห็นและข้อสังเกตของกระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงาน ก.พ.ร. ไปพิจารณาประกอบการดำเนินการด้วย

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/15326 ลงวันที่ 5 กันยายน 2550

จาก

ASEAN

สู่

AEC

(ตอนจบ)

ท้าวต่างแดนฉบับเดือนสิงหาคมได้ทิ้งท้ายไว้ว่าแนวคิดการรวมกลุ่มของอาเซียนเป็นการรวมกลุ่มที่มีรูปแบบและมีวัตถุประสงค์ชัดเจนจนมีศักยภาพมากเพียงพอที่จะพัฒนาให้เป็น **“ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (ASEAN Economic Community: AEC)** ได้ ท้าวต่างแดนฉบับนี้จึงขอนำเสนอแนวทางการพัฒนาอาเซียนให้เป็นประชาคมเศรษฐกิจ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนต่อไป

เนื่องจากอาเซียนตระหนักดีว่าความเจริญรุ่งเรืองด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความมั่นคง เสถียรภาพ และสันติภาพภายในกลุ่มประเทศสมาชิก ดังนั้นนอกเหนือไปจากการสร้างความร่วมมือทางด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรมแล้ว อาเซียนจึงมีความมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจมาโดยตลอด แต่เนื่องจากประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนมีความแตกต่างหลากหลายกันมาก ทำให้ความร่วมมือต่าง ๆ ต้องดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมีหลักการเป็นกรอบกว้าง ๆ ที่สามารถปรับเปลี่ยนและยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อให้ประเทศสมาชิกยอมรับและให้ความร่วมมืออย่างดี วิวัฒนาการด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของอาเซียน มีดังนี้

ปี ค.ศ.	วิวัฒนาการ
1992	ได้มีการพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน หรืออาฟต้า (ASEAN Free Trade Area: AFTA) เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางการค้า โดยการเร่งลดภาษีสินค้า และยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีภายในอาเซียน
1995	ได้มีความคิดริเริ่มในการสร้างกรอบความร่วมมือทางการค้าซึ่งเน้นที่สินค้าประเภทบริการ โดยได้มีความตกลงว่าด้วยการค้าประเภทบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service: AFAS) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเป็นผู้ให้บริการในภูมิภาค การจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area: AIA) เพื่อให้อาเซียนเป็นแหล่งลงทุนสำหรับนักธุรกิจทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค
1997	ผู้นำของประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนได้รับรองเอกสาร วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 เพื่อกำหนดเป้าหมายว่าภายในปี ค.ศ. 2020 (2563) กลุ่มประเทศอาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian Nations) เป็นหุ้นส่วนระหว่างกันเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development) มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก (An Outward-Looking ASEAN) และเป็นชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies) โดยมีเป้าหมายที่สำคัญทางด้านเศรษฐกิจคือ สร้างอาเซียนให้เป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่มั่นคง มั่งคั่ง และมีความสามารถในการแข่งขันสูง มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน รวมทั้งผลักดันให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี

ปี ค.ศ.	วิวัฒนาการ
2000	ประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนได้ร่วมกันประกาศความคิดริเริ่มเพื่อการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ เช่น ลาวและพม่า ในการปรับตัวเพื่อรวมกลุ่มเศรษฐกิจของอาเซียนได้ตามกำหนดเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ
2001	ได้มีการจัดทำแผนงานการรวมกลุ่มของอาเซียน (Roadmap for Integration of ASEAN: RIA) ซึ่งเป็นการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และกรอบเวลาในการดำเนินการให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์อาเซียน รวมทั้งริเริ่มให้มีการศึกษาความสามารถทางการแข่งขันของอาเซียน (ASEAN Competitiveness Study) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน และเร่งรัดการรวมกลุ่มของอาเซียน

จากพัฒนาการที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าอาเซียนได้พยายามที่จะค่อย ๆ ปรับตัวให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจให้ได้ และหวังว่าการรวมกลุ่มนี้จะช่วยสร้างให้อาเซียนเป็นกลุ่มประเทศที่มีเสถียรภาพและความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจได้ต่อไป

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กำหนดวัตถุประสงค์ตาม**วิสัยทัศน์อาเซียน 2020** ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ โดย

1) มุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี ค.ศ. 2020

2) มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิต (single market and single production base) โดยจะริเริ่มกลไกและมาตรการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติตามข้อริเริ่มทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว

3) ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา และช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน

4) ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงิน และตลาดเงินทุน การประกันภัยและภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ ซึ่งมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ประชาชนของกลุ่มประเทศสมาชิกจะได้รับประโยชน์คือ สามารถเลือกซื้อสินค้าและบริการได้หลากหลายและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นจากผู้ผลิตภายในภูมิภาค และประชาชนยังสามารถเดินทางภายในอาเซียนได้อย่างสะดวกและเสรีมากยิ่งขึ้น

แนวทางการดำเนินการที่สำคัญคือการที่ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมกลุ่มสินค้าและบริการสำคัญจำนวน 11 สาขา ให้เป็นสาขานำร่อง ได้แก่

ซึ่งอาเซียนได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกรับผิดชอบในการจัดทำแผนการดำเนินการ (Roadmap) ในแต่ละสาขา เช่น ประเทศไทยรับผิดชอบการวางแผนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศหรือการบิน ประเทศพม่ารับผิดชอบการวางแผนเกี่ยวกับสินค้าเกษตรและสินค้าประมง และประเทศมาเลเซียรับผิดชอบการวางแผนเกี่ยวกับยางและสิ่งทอ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสินค้าและบริการ 11 สาขาดังกล่าว คือ Framework Agreement for the Integration of the Priority Sectors และข้อตกลงในรูปของพิธีสารสำหรับแต่ละสาขา คือ ASEAN Sectoral Integration Protocol อีก 11 ฉบับ เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการร่วมที่จะใช้ในการรวมกลุ่มสินค้าและบริการสำคัญทุกสาขา โดยมีมาตรการสำคัญคือ การเปิดเสรีการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน การส่งเสริมการค้าและการลงทุน และความร่วมมือในด้านอื่น ๆ และกำหนดให้ปี ค.ศ. 2010 เป็นเส้นตายสำหรับการรวมตัวของสินค้าและบริการ 11 สาขาดังกล่าว โดยให้มีการผ่อนปรนสำหรับประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม (CLMV)

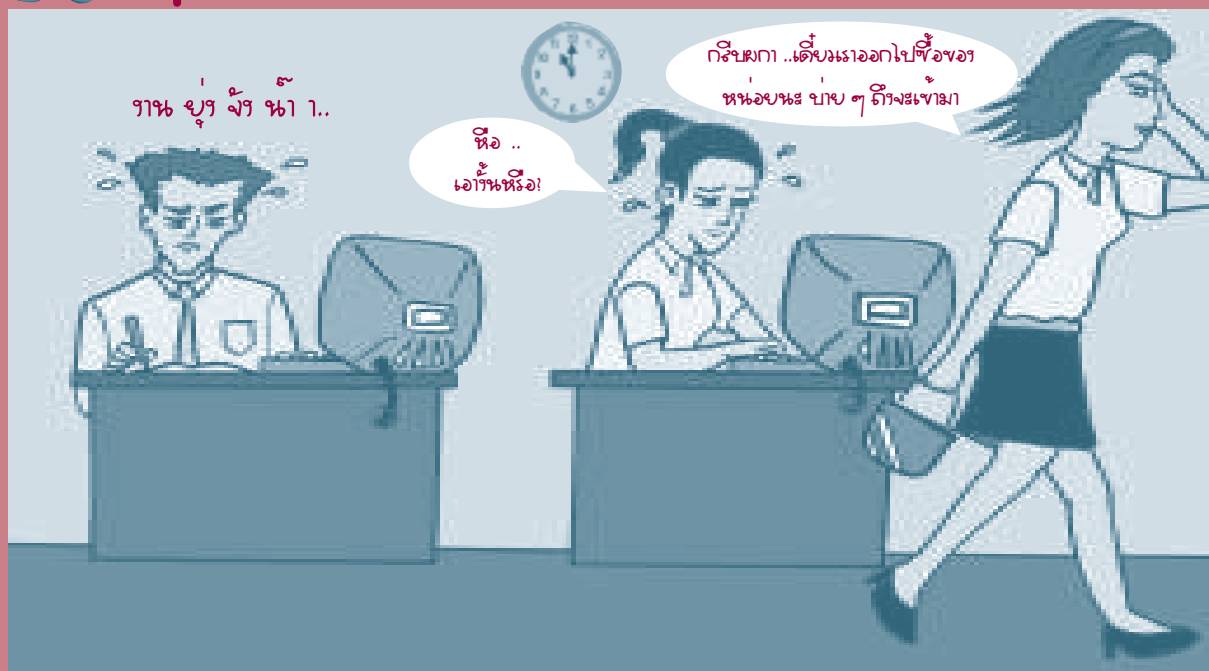
ดังที่ได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่าเป้าหมายของอาเซียนคือการรวมตัวกลุ่มประเทศสมาชิกให้อยู่ในรูปของประชาคมอาเซียน ซึ่งจะเป็นลักษณะการรวมตัวแบบเดียวกับกลุ่มสหภาพยุโรป จึงได้มีความพยายามในการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มโดยสร้างกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ขึ้น โดยหวังว่าจะนำไปสู่การรวมกลุ่มที่ครอบคลุมทุกด้านได้ต่อไป ซึ่งการรวมกลุ่มในรูปประชาคมที่สำคัญคือการรวมกลุ่มประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community: ASC) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหาภายในภูมิภาคโดยสันติวิธีเพื่อทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุข และยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบด้าน และประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม (social security) โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาสังคม การส่งเสริมความร่วมมือในด้านสาธารณสุข การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสร้างงาน และการคุ้มครองทางสังคม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ณ วันนี้นักพัฒนาไปสู่สังคมเศรษฐกิจอาเซียนยังอยู่ในขั้นเริ่มต้นที่ยังจะต้องมีการวางแผนและกำหนดรายละเอียดความร่วมมือต่าง ๆ อีกหลายประเด็น ทำให้หลายฝ่ายมองว่าอาเซียนยังไม่มีความพร้อมเพียงพอที่จะพัฒนาตนเองได้ทันตามกรอบระยะเวลาที่สร้างไว้ แต่ประเทศในกลุ่มอาเซียนก็ยังคงไม่ละความพยายามที่จะร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนต่อไป

มุมใสสะอาด

ภาพการ์ตูนแนวทางการปฏิบัติงานที่มีโอกาสเกิดความขัดแย้ง
ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
จัดทำโดยศูนย์ประชาสัมพันธ์การใสสะอาด สลค.

เชื้อโรคตัวร้าย ในที่สาธารณะ

กฤตภาส

เมื่อคุณออกนอกบ้าน นอกจากจะต้องเผชิญกับมลพิษจากฝุ่นควันท่อไอเสียรถยนต์ และสารเคมีที่ลอยลอยอยู่ในอากาศแล้ว อาจต้องเจอกับเชื้อโรคตัวร้ายที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น แล้วเชื้อโรคที่ว่ำนั้นมีอยู่ที่ไหนบ้าง ?

ตัวอย่างสถานที่ยอดฮิตที่เป็นแหล่งรวมเชื้อโรคที่เห็นเด่นชัด เริ่มต้นด้วย

ตู้โทรศัพท์สาธารณะ เชื้อโรคที่มักพบ ได้แก่ **“เชื้อหวัด”** ซึ่งเป็นเชื้อไวรัสที่อาจติดต่อจากน้ำมูกหรือเสมหะของผู้ป่วยที่เข้าไปใช้โทรศัพท์จามออกมาระหว่างการใช้โทรศัพท์ และมีเชื้อโรคติดอยู่บริเวณรอบ ๆ ตู้หรือที่เครื่องโทรศัพท์ หากผู้ใช้โทรศัพท์คนต่อ ๆ ไปมาสัมผัสแล้วนำมาป้ายจมูกก็มีโอกาสติดเชื้อหวัดได้ **“วัณโรค”** แม้จะไม่ติดจากการสัมผัสโดยตรง แต่อาจติดจากการไอ จาม **“เชื้อเริมและหูด”** ติดต่อได้จากการสัมผัสโดยตรง คือ ถ้าผู้ป่วยเริมมีแผลอยู่แล้ว และนำมือที่สัมผัสแผลไปจับโทรศัพท์ ผู้ที่มาใช้โทรศัพท์ต่อก็มีโอกาสติดเชื้อได้ วิธีการป้องกันคือ ระหว่างใช้โทรศัพท์อย่าเอามือป้ายตา ปาก หรือจมูก ไม่ควรนำกระบอกโทรศัพท์มาแนบปากจนเกินไป และรีบล้างมือทันทีหลังจากใช้โทรศัพท์แล้ว

สถานที่อีกแห่งที่เป็นแหล่งรวมของเชื้อโรค คือ **ห้องน้ำสาธารณะ** ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่ค่อยสะอาดเชื้อโรคที่อาจพบ ได้แก่ **“เชื้อเริม”** ถ้าผู้ใช้บริการห้องน้ำสาธารณะมีแผลเริมอยู่ และเอามือที่จับแปรงไปจับก๊อกน้ำหรือลูกบิดประตู ผู้ใช้ห้องน้ำคนต่อไปก็มีโอกาสจะติดเชื้อเริมได้ นอกจากนี้ยังมี **“อหิวาตกโรคหรือไข้รากสาด”** ผู้ป่วยที่เข้าห้องน้ำถ่ายอุจจาระแล้วไม่ล้างมือให้สะอาด และนำมือไปจับก๊อกน้ำหรือลูกบิดประตู ผู้ใช้ห้องน้ำต่อถ้านำมือไปจับก๊อกน้ำหรือลูกบิดประตูแล้วไปสัมผัสปากก็มีโอกาสติดเชื้อได้เช่นกัน

นอกจากนี้ก็ยังมียังมีสถานที่ใกล้ตัวอีกหลายแห่งที่เป็นแหล่งรวมเชื้อโรคที่ต้องระวัง เช่น ใน**รถสาธารณะ** **สถานบันเทิงต่าง ๆ** และ**โรงภาพยนตร์** เป็นต้น จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ามีเชื้อโรคอยู่หลากหลายชนิดในที่สาธารณะ แต่อย่าเพิ่งตกใจไป เพราะการติดเชื้อมิได้เกิดขึ้นง่าย ๆ แต่ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างขึ้นอยู่กับปริมาณเชื้อด้วยว่ามีมากหรือน้อย และเชื้อที่อยู่ในบริเวณนั้นตายหรือยัง

นอกจากสถานที่ยออดิตที่กล่าวถึงไปแล้วนั้น ยังมีแหล่งรวมเชื้อโรคอีกแหล่งหนึ่งที่หลายคนอาจคาดไม่ถึง และไม่ได้รับตระวัง นั่นคือ **เชื้อโรคในที่ทำงาน** ทุกวันนี้มนุษย์เราใช้ชีวิตอยู่ในที่ทำงานมากกว่าสมัยก่อน หรือบางคนอาจเรียกได้ว่า กินอยู่ในที่ทำงานเลยทีเดียว ซึ่งก็เนื่องมาจากความรีบเร่งในการทำงานที่ต้องแข่งขันกับเวลานั่นเอง การใช้ชีวิตอยู่ในที่ทำงานเป็นเวลานานนั้น

นอกจากจะก่อให้เกิดความตึงเครียด อ่อนเพลียจากการทำงานแล้ว ยังเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคได้มากขึ้นอีกด้วย หากลองเดาเล่น ๆ ดูว่าที่ใดในที่ทำงานที่เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค หลายคนอาจคิดว่าเป็นลูกบิดประตู หรือปุ่มลิฟต์ แต่แท้จริงแล้วแหล่งเพาะเชื้อโรคสำคัญของที่ทำงานก็คือ **ภายในห้องทำงานของคุณต่างหาก!** เนื่องจากในห้องทำงานโดยเฉพาะบนโต๊ะทำงานนั้นมักเต็มไปด้วยภัยร้ายที่แฝงอยู่มากมายเกินกว่าที่เราคาดคิด ไม่ว่าจะเป็นฝุ่นละอองตาม**ซอกมุมของโต๊ะ** **บนกองเอกสาร เครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ** ตลอดจน**คีย์บอร์ด**ที่วางอยู่ตรงหน้าเราด้วย แม้หลายคนจะคิดว่าตนเองเก็บกวาดทำความสะอาดห้องทำงานและโต๊ะทำงานของตนเองดีแล้วก็ตาม แต่ก็อย่าเพิ่งมั่นใจว่าจะไม่มีเชื้อโรคแฝงอยู่ เพราะได้มี

การสำรวจสถานที่ทำงานซึ่งดูภายนอกสะอาดเรียบร้อยและสวยงามมากหลายต่อหลายแห่ง แต่ก็ยังพบว่ามีไรฝุ่น เชื้อรา และแบคทีเรีย ตลอดจนคราบมูลของแมลงซึ่งเป็นพาหะนำโรคต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น ไร แมลงสาบ แมลงวัน หรือแม้กระทั่งหนู ดังนั้น เมื่อคนเราคลุกคลีสัมผัสอยู่กับสิ่งสกปรกเหล่านี้เป็นเวลานาน ๆ ก็ย่อมจะสะสมเชื้อโรคอยู่ในร่างกายและก่อให้เกิดโรคร้ายต่าง ๆ ตามมา

จากการสำรวจพบว่า ส่วนที่มีเชื้อโรคมากที่สุดในห้องทำงานส่วนใหญ่ คือ **ที่หุโทรศัพท์** รองลงมาคือ **สวิตช์ไฟ** และ **เมาส์คอมพิวเตอร์** ที่สำคัญคุณเชื่อหรือไม่ว่า **คอมพิวเตอร์**ที่เราใช้งานอยู่ทุกวันนี้มีแบคทีเรียมากกว่าบนที่นั่งโถส้วมถึง 400 เท่า* เรียกว่า สกปรกยิ่งกว่าห้องน้ำเสียอีก นอกจากนี้ ก็ยังมี**เก้าอี้สำนักงาน**ที่เป็นแหล่งที่อยู่ของไรฝุ่น เก้าอี้สำนักงานโดยทั่วไปมีความอบอุ่นและชื้น ทำให้กลายเป็นบ้านที่สมบูรณ์แบบสำหรับไรฝุ่น มันจะเจริญเติบโตได้ดีจากการกินหนังกำพร้าที่ติดเสื้อผ้า แม้ว่าแมลงพวกนี้จะได้ไม่ได้มาโดยตรง แต่มูลของมันมีสารก่อภูมิแพ้ที่ได้อผลมากที่สุดตัวหนึ่งที่เดียว เวลาที่คุณนั่งเก้าอี้ มูลของไรฝุ่นจำนวนมากมหาศาลจะฟุ้งกระจายออกมาทางด้านข้าง และนี่ก็ยังมีได้รวมถึงสารพิษอีกมากมายที่ลอยลอยอยู่ในอากาศภายในห้องทำงานซึ่งเต็มไปด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้าสารพัดชนิด ทั้งคอมพิวเตอร์ **พัดลม เครื่องปรับอากาศ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์** ฯลฯ ล้วนก่อให้เกิดสารพิษทั้งสิ้น

เมื่อทราบเช่นนี้แล้วคงทำให้หลายท่านรู้สึกหวาดกลัว และรีบทำความสะอาดห้องทำงานกันโดยเร็วเลยใช่ไหม แต่การทำความสะอาดอย่างเดียวคงไม่พอ เราอาจต้องใช้ยาฆ่าเชื้อต่าง ๆ หรือแอลกอฮอล์มาเช็ดตามของใช้ต่าง ๆ บนโต๊ะทำงานบ้าง อย่าปล่อยให้ฝุ่นจับจนเกรอะกรัง นอกจากนี้ การปลูกต้นไม้ไว้ในอาคารหรือในห้องทำงานบ้างไม่เพียงแต่จะช่วยให้อากาศสดชื่นขึ้น หรือช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของกล้ามเนื้อสายตาเท่านั้น แต่ยังช่วยในการดูดซับสารพิษต่าง ๆ ได้อีกด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องไม่ปล่อยให้ฝุ่นเกาะเลอะเทอะเช่นกัน เพราะแทนที่จะช่วยให้ดีขึ้นก็อาจกลายเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคอีกแหล่งหนึ่งก็ได้ 🌿

*จากผลการวิจัยของศาสตราจารย์ ชาร์ลส์ เกอร์บา ศาสตราจารย์จุลชีววิทยาแห่งมหาวิทยาลัยอริโซนา เมืองทูซอน ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่มา : http://km.wu.ac.th/main/knowledge_show.php?id=178

http://www.si.mahidol.ac.th/siweb_2007/tvdetail.asp?tv_id=91

<http://postjung.com/hottopic/data/0/379.php>

http://www.uniserv.buu.ac.th/forum2/post.asp?method=TopicQuote&TOPIC_ID=1548&FORUM_ID=11

ตอนที่ 1

เคยได้ยินไหมเรื่องโลกร้อน (ต่อ)

80 วิธีที่หยุดโลกร้อน
เรื่องที่ทุกคนอยากรู้อถาม
เรื่องที่ทุกคนอยากรู้
เรื่องที่ทุกคนอยากได้คำตอบ
และต้องรู้ว่าจะช่วยกันได้อย่างไร

โลกร้อน

น้ำแข็งละลาย

อุณหภูมิของผิวโลกปัจจุบันที่เพิ่มขึ้นเกือบ 1 องศาเซลเซียส เป็นเรื่องที่น่าวิตก เพราะนั่นคืออุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีของทั้งโลกในรอบ 100 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะช่วง 50 ปีหลัง อุณหภูมิของโลกพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยบรรดาปีที่ติดอันดับ 10 ปีที่ร้อนที่สุดของโลกจนได้รับการบันทึกไว้นั้น ล้วนแต่เกิดขึ้นหลังปี พ.ศ. 2533 และปีที่ร้อนมากที่สุดในรอบ 1,000 ปีก็คือ ปี พ.ศ. 2543

หลายคนอาจคิดว่าโลกร้อนเพิ่มขึ้นแค่เล็กน้อยเท่านั้น ไม่น่ามีผลกระทบมากมายเท่าไร แต่ในความเป็นจริงพื้นผิวโลกทั้งใบประกอบด้วยพื้นดินเพียง 1 ส่วน และพื้นน้ำถึง 3 ส่วน ซึ่งแผ่นดินมักจะร้อนกว่าพื้นน้ำ กล่าวคือในขณะที่แผ่นดิน ซึ่งมีพื้นที่เพียงประมาณ 20% ของพื้นผิวโลกร้อนขึ้น 3-4 องศาเซลเซียส ทะเลซึ่งมีพื้นผิวมากกว่าแผ่นดินถึง 4 เท่าอาจจะร้อนขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่การที่โลกทั้งโลกร้อนเพิ่มขึ้น 1 องศาได้นั้น นั้นหมายความว่าแผ่นดินจะต้องร้อนเพิ่มมากกว่าทะเลถึง 4 เท่า และยังหมายถึงว่า อุณหภูมิระหว่างแผ่นดินกับผืนน้ำที่แตกต่างกันมากขึ้นนั้น จะทำให้ลมที่พัดจากทะเลเข้าหาฝั่งอย่างลมมรสุมหรือลมประจำถิ่นอื่น ๆ พัดรุนแรงขึ้น พายุหมุนจึงมีโอกาสเกิดได้บ่อยขึ้นด้วย

รายงานฉบับล่าสุดของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (IPCC) ที่เผยแพร่ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ระบุว่าหากอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ยังเป็นเช่นนี้อยู่ อุณหภูมิเฉลี่ยของผิวโลก อาจจะเพิ่มขึ้นถึง 6 องศาเซลเซียส คือเพิ่มในอัตราเร็วขึ้นถึง 10 เท่าจากปัจจุบันในปี พ.ศ. 2643 หรืออีก 100 ปีข้างหน้า

การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเพียงแค่ 2 องศาเซลเซียส จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างไม่มีทางย้อนกลับได้! อุณหภูมิที่สูงขึ้นสามารถบรรเทาได้โดยระบบการจัดการของโลกในระยะเวลาที่สั้นกว่าล้านปี แต่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างรวดเร็ว ในปัจจุบัน ไม่อาจเยียวยาได้ในระยะเวลาอันสั้น เนื่องจากระบบนิเวศไม่สามารถปรับตัวได้ทัน ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่อาจย้อนกลับอาจเป็นเรื่องของน้ำแข็งที่ขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ ซึ่งเป็นผลกระทบที่เป็นหายนะภัยในระยะยาว

พื้นผิวของน้ำแข็งขั้วโลก ทำหน้าที่สะท้อนรังสีความร้อนจากดวงอาทิตย์กลับสู่บรรยากาศได้ถึง 90% ในขณะที่น้ำทะเลก็สามารถดูดความร้อนจากดวงอาทิตย์ได้ถึง 90% เช่นกัน ซึ่งหมายความว่ายิ่งโลกมีพื้นผิวน้ำแข็งน้อยลงเท่าใด โลกก็ยิ่งร้อนมากขึ้นเท่านั้น น้ำแข็งบริเวณขั้วโลกกำลังได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อนมากที่สุด ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2543 เรือดำน้ำนิวเคลียร์ของสหรัฐอเมริกาเปิดเผยว่า แผ่นน้ำแข็งที่ปกคลุมขั้วโลกเหนือมีความหนา ลดลงจากความหนาโดยเฉลี่ย 3 เมตรในปี พ.ศ. 2503 ละลายลงเหลือ 2 เมตร ภายในเวลาเพียง 30 ปี และในรอบสิบปีนี้ อุณหภูมิบริเวณขั้วโลกเหนือเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และอาจเป็นไปได้ตามแบบจำลองทางภูมิอากาศที่ทำนายว่า ภายใน 25 ปีข้างหน้า เราอาจได้เห็นขั้วโลกเหนือในหน้าร้อนที่ไม่มีแผ่นน้ำแข็งปกคลุมเลย

คัดลอกจากหนังสือเล่มเล็กคู่มือประชาชน “หยุดโลกร้อน ด้วยชีวิตพอเพียง”
โดย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สาเหตุสำคัญที่ทำให้น้ำแข็งขั้วโลกเหนือ ละลายเร็ว เพราะเป็นเพียงแผ่นน้ำแข็งที่ลอยอยู่เหนือน้ำมหาสมุทรอาร์คติก เมื่อพื้นที่น้ำแข็งน้อยลง การสะท้อนความร้อนก็ลดลง ในขณะที่ทะเลกลับดูดซับความร้อนส่วนใหญ่ไว้ **เมื่อน้ำทะเลอุ่น น้ำแข็งก็ยิ่งละลายเร็วขึ้น และเมื่อน้ำแข็งละลายมากขึ้น น้ำทะเลก็ยิ่งมีอุณหภูมิสูงขึ้นเช่นกัน**

ที่ขั้วโลกใต้ นักวิทยาศาสตร์ยังพบว่าในรอบ 30 ปีที่ผ่านมา มีก้อนน้ำแข็งแตกจากแผ่นดินลอยลงสู่มหาสมุทรคิดเป็นพื้นที่ถึง 13,500 ตารางกิโลเมตร และในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา อุณหภูมิบริเวณขั้วโลกใต้สูงขึ้นราว 2.5 องศาเซลเซียส **ทำให้น้ำแข็งบริเวณขั้วโลกใต้มีอัตราการละลายเพิ่มขึ้น 150 ลูกบาศก์กิโลเมตรต่อปี** หากยังนึกภาพไม่ออก ลองนึกภาพน้ำในเขื่อนสิริกิติ์ และเขื่อนภูมิพลรวมกันซึ่งเท่ากับ 5 ลูกบาศก์กิโลเมตร นั่นคือปัจจุบันนี้ในแต่ละปี น้ำแข็งขั้วโลกใต้ละลายเป็นน้ำในปริมาณ 30 เท่าของน้ำทั้ง 2 เขื่อนรวมกัน

การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้มีความหมายเพียงแค่น้ำแข็งขั้วโลกละลายทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นสูงเท่านั้น มีรายงานการวิจัยที่แสดงความเกี่ยวพันเป็นลูกโซ่ในระบบนิเวศ เพราะเมื่อฤดูร้อนมาถึงเร็วผิดปกติ ทำให้หมีขั้วโลกล่าแมวน้ำซึ่งเป็นอาหารของพวกมันได้น้อยลง และจะต้องว่ายน้ำไกลขึ้นเพื่อกลับขึ้นสู่ฝั่งด้วยสภาพร่างกายอันอ่อนล้าทั้ง ๆ ที่ยังได้อาหารไม่เพียงพอ น้ำหนักเฉลี่ยของหมีขั้วโลกจึงลดลง รวมถึงแม่หมีก็ให้กำเนิดลูกน้อยลงถึง 10% เมื่อเทียบกับ 20 ปีก่อน

แต่นี้อาจไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องเศร้าของหมีขาวเท่านั้น เพราะในปี พ.ศ. 2550 ล่าสุด IPCC ทำนายว่าภายในศตวรรษที่ 21 หากอุณหภูมิสูงขึ้นจนน้ำแข็งบริเวณขั้วโลกเหนือละลายหมดในฤดูร้อน จะส่งผลให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นเกือบ 60 เซนติเมตร น้ำทะเลจะคุกคามบริเวณชายฝั่งทั่วโลก ประชาชนในทวีปเอเชียเกือบ 100 ล้านคนจะประสบปัญหาน้ำท่วม ไร้ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะในประเทศอินเดีย ศรีลังกา ปากีสถาน บังคลาเทศ พม่า ไทย เวียดนาม ไปจนถึงจีน และญี่ปุ่น

สำหรับฉบับหน้าจะมาดูกันว่า จากสัญญาณต่าง ๆ ที่เริ่มปรากฏขึ้นในขณะนี้ จะมีผลกระทบต่อนานาชาติในอนาคตรึ่กันอย่างไร

โยน ก. ทิ้งให้พ้น เคลื่อนไหวอย่างแรงจากที่เดิม
ไหวอย่างแรง ชัดไป ขว้างไป

ในแง่การทำงาน การโยนนี้เกิดขึ้น โดยไม่ต้องลุกขึ้น ทำอาการชัดหรือขว้างใส่กัน สิ่งที่โยนกันก็มักเป็นงานที่ไม่พึงปรารถนา ผู้โยนก็ไม่ต้องการ เมื่อไม่ต้องการรับผิดชอบงานใดก็โยนให้คนอื่น เช่น

“งานนี้เป็นของผมนี่จริง แต่เกี่ยวกับงานของคุณ ก ด้วย ควรมอบให้คุณ ก รับไปทำดีกว่า”

บางครั้งก็เป็นการโยน เพื่อให้คนอื่นมาร่วรับผิดชอบ ด้วย เช่น กรณีทำงานไม่เสร็จตามเวลา

“ผมเขียนเสร็จตั้งนานแล้ว แต่คุณ ก ไม่ยอมพิมพ์ให้”

บางครั้งก็โยนให้สิ่งไม่มีชีวิตก็มี เช่น ถ่ายเอกสารออกมาตีสักก้า กลับหัว ก็โยนว่า
“เครื่องถ่ายเอกสารไม่ดี”

โยนบ่อย ๆ คนเขาจับได้ ย่อมไม่เป็นผลดี คนอื่นไม่เชื่อถือ และเจ้าตัวก็ไม่มี
ความนับถือตนเอง

ประชาสัมพันธ์

ประชาชนที่สนใจข้อมูลมติคณะรัฐมนตรี นโยบายและผลงานของรัฐบาล ข้อมูลกฎหมาย และเรื่องที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ข้อมูลเกี่ยวกับงานราชการในพระองค์ ข้อมูลเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โดยติดต่อได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 0-2280-9000 ต่อ 268, 436 หรือค้นหาข้อมูลได้ทางเว็บไซต์ www.cabinet.thaigov.go.th

มาจัดระเบียบ (เอกสาร) บนโต๊ะทำงานกันเถอะ

คุณเคยหงุดหงิดเวลาที่ต้องหาเอกสารสำคัญบนโต๊ะทำงานบ้างไหม บางคนอาจจะเป็นบ่อย ๆ ซึ่งกว่าจะคิดได้ว่าสาเหตุของความหงุดหงิดดังกล่าว มาจากการปล่อยให้โต๊ะทำงานของตัวเองรกรุงรัง ก็ทำให้เสียเวลาในการหาเอกสาร (บางครั้งแถมกระดาษแผ่นเดียว) อยู่นานโข

เพื่อไม่ให้เหตุการณ์อันชวนหงุดหงิดนี้เกิดกับคุณ เรามีข้อแนะนำในเรื่องการจัดระเบียบโต๊ะทำงานให้สะอาดเรียบร้อย ค้นหาเอกสารสะดวกและมองดูสบายตานานั่งทำงาน มาฝากคุณผู้อ่าน

โต๊ะทำงานส่งเสริมสุขภาพดี

ก่อนที่จะไปจัดเอกสารบนโต๊ะทำงานให้เป็นหมวดหมู่ ดูสะอาดตา เรามาดูกันก่อนดีกว่า ว่าโต๊ะทำงานที่ดีควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

อากาศสดชื่น

หากอยากให้ความคิดของคุณบรรเจิด ควรจัดโต๊ะทำงานไว้ในบริเวณที่มีอากาศถ่ายเทสะดวกและสดชื่น ในกรณีของผู้ที่มีพื้นที่จำกัด ควรหาต้นไม้สีเขียวต้นเล็ก ๆ หรือภาพวิวสวย ๆ ติดไว้ที่โต๊ะทำงานด้วย เพื่อใช้พักสายตาเวลาจ้องหน้าคอมพิวเตอร์นาน ๆ

แสงสว่างเพียงพอ

แสงอันอบอุ่นจากธรรมชาติ เมื่อใช้ประกอบกับไฟบนโต๊ะทำงาน ที่ไม่ต่ำกว่า 50 แรงเทียน จะช่วยป้องกันอาการสายตาเหนื่อยล้าและปวดศีรษะเวลาทำงานต่อเนื่องนาน ๆ ได้ สำหรับผู้ที่ใช้คอมพิวเตอร์ควรวางตำแหน่งจอในทิศทางที่ไม่เกิดแสงสะท้อนจากหน้าต่างหรือโคมไฟ และควรใช้แผ่นกรองแสงปิดหน้าจอด้วย เพื่อลดแสงสะท้อนและป้องกันอันตรายจากรังสียูวี

เก้าอี้ต้องนั่งสบาย

ควรเลือกเก้าอี้ที่ออกแบบมาเพื่อการนั่งทำงานโดยเฉพาะ ซึ่งจะช่วยรองรับกระดูกสันหลังได้ดีกว่าเก้าอี้โดยทั่วไป ทั้งยังสามารถปรับระดับความสูงที่เหมาะสมกับร่างกายของเราได้นอกจากนั้นขณะที่นั่งทำงาน เท้าของผู้นั่งควรสัมผัสกับพื้นได้เต็มเท้า เข่างอเพียงเล็กน้อย ข้อศอกงอได้ในมุมที่เหมาะสม และสามารถพาดแขนอย่างสบายบนเก้าอี้

วิธีการเหล่านี้ง่ายแสนง่าย แคปรับนิดเปลี่ยนหน่อยก็ทำให้เราทำงานได้อย่างมีความสุขแล้ว เอ...ว่าแต่เอกสารมากมายที่กองพะเนินนี่ละ จะทำอย่างไรกับมันดี

จัดเอกสารบนโต๊ะทำงาน

เพื่อให้ใช้งานสะดวก ค้นหาง่าย และประหยัดเวลา (ซึ่งมีค่ายิ่งกว่าทองคำเสียอีก) ขอแนะนำให้ท่านจัดเอกสารต่าง ๆ โดยแยกเป็นหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

จัดตามวัน

ในกรณีของคนที่มีเอกสารผ่านมือมากมาย ควรใช้แฟ้มเก็บเอกสารอย่างน้อย 5-6 แฟ้ม โดยแยกเอกสารตามแต่ละวันของสัปดาห์ พร้อมกับบันทึกข้อมูลของเอกสารนั้นอย่างละเอียด (เช่น เบอร์โทรศัพท์ วันที่รับเอกสาร เวลาที่นัดหมาย) จากนั้นเก็บแฟ้มทั้งหมดไว้ในลิ้นชักใกล้มือ เพื่อให้หยิบง่าย

จัดตามหัวข้อหรือหมวดหมู่

สามารถทำได้โดยการแบ่งเป็นหัวข้อย่อยตามความชอบหรือตามลักษณะของงาน (เช่น แยกเป็นเอกสารราชการ เอกสารส่วนตัว เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่สาม) ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยให้คนขี้ลืมทำงานได้ง่ายขึ้น

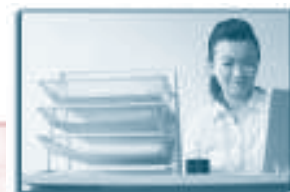
จัดเรียงตามตัวอักษร

หากคุณเป็นคนที่ต้องติดต่อทางจดหมายกับผู้อื่นเป็นจำนวนมาก วิธีนี้ช่วยให้คุณหาจดหมายได้อย่างรวดเร็วขึ้น โดยให้จัดเรียงชื่อบุคคลเหล่านี้ตามตัวอักษร และใส่จดหมายที่รับล่าสุดไว้ด้านหน้าของแต่ละตัวอักษรในแต่ละแฟ้ม ทั้งนี้ เมื่อแยกเอกสารเรียบร้อยแล้ว ควรหากล่องหรือแฟ้มใส่ไว้อย่างเป็นระเบียบ และติดชื่อไว้เตือนความจำก่อนเก็บเข้าลิ้นชักด้วย กันลืม

วิธีจัดการกับเอกสารที่ไม่ได้ใช้

เมื่อจัดหมวดหมู่เอกสารเสร็จเรียบร้อยแล้ว อย่าเพิ่งทิ้งกระดาษที่ใช้แล้วเพียงด้านเดียว เพราะกระดาษเหล่านั้นสามารถนำมาตัดทำกระดาษจดบันทึกได้ เช่นเดียวกับซองเอกสารต่าง ๆ หากสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ก็ควรทำ

วิธีการทั้งหมดที่กล่าวมานี้ นอกจากจะเป็นการช่วยกันประหยัดทรัพยากรโลกแล้ว ยังเป็นการประหยัดเงินในกระเป๋าของเราอีกด้วย ว่าแล้วก็มาจัดเอกสารบนโต๊ะทำงานกันดีกว่า

ที่มา เขียนโดยกาสะลอง จากนิตยสารชีวจิต ฉบับประจำวันที่ 1 สิงหาคม 2550 หน้า 86-87

รู้ฟื่อง..

เรื่องพลังงาน

ลดการใช้พลังงาน: เครื่องถ่ายเอกสาร

การประหยัดพลังงาน เริ่มต้นตั้งแต่วิธีง่าย ๆ ทำได้ด้วยตัวคุณเองยิ่งใช้อย่างถูกวิธี ยิ่งประหยัด และประหยัดมากขึ้น เมื่อมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงบ้าง

เครื่องถ่ายเอกสาร (เป็นอุปกรณ์สำนักงานที่ใช้พลังงานสูงที่สุด)

1. ถ่ายเอกสารเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น
2. ไม่วางเครื่องถ่ายเอกสารไว้ในห้องที่มีเครื่องปรับอากาศ
3. กดปุ่มพัก (Standby Mode) เครื่องถ่ายเอกสารเมื่อใช้งานเสร็จ
4. หากเครื่องถ่ายเอกสารมีระบบปิดเครื่องอัตโนมัติ (Auto Power Off) ควรตั้งเวลาหน่วง 30 นาที ก่อนเข้าสู่ระบบประหยัดพลังงาน
5. ปิดเครื่องถ่ายเอกสารหลักจากเลิกงานและถอดปลั๊กออกด้วย

การเลือกซื้ออย่างถูกต้อง

1. เลือกซื้อหรือเช่าเครื่องถ่ายเอกสารที่มีระบบถ่ายได้ 2 หน้า (ถ่ายได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง)
2. เลือกซื้อหรือเช่าเครื่องถ่ายเอกสารที่มีระบบประหยัดพลังงาน หรือเครื่องถ่ายเอกสาร Energy Star จะประหยัดพลังงาน

ในขณะรอทำงาน

ที่มา : กระทรวงพลังงาน <http://www.energy.go.th/th/knowledgeDetail.asp?id=107>

หลังจากที่ สลค.สาร ฉบับเดือนพฤษภาคม 2550 ได้ให้คำตอบกรณีที่ต้องครุปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดซื้อที่ดินมาเพื่อใช้ประโยชน์ในราชการ (ใช้เป็นสถานที่ฝึกกลบขยะ) และต่อมาต้องการจะขายที่ดินดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังนั้น การโอนขายที่ดินดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการโดยวิธีเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อโอนที่ดินตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายที่ดิน

จากกรณีข้างต้น เทศบาลเมืองพระพุทธบาทจึงได้หารือแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ท่านผู้อ่านสามารถหาคำตอบได้จากคอลัมน์ **ท้องถิ่น “ควรรู้”** นี้ว่า เทศบาลเมืองพระพุทธบาทจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่

เรื่องเสร็จที่ 156/2550

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัย
ให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท 0808.2/62640 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2549 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เทศบาลเมืองพระพุทธบาท มีหนังสือหารือแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการจัดหาที่ดินและดำเนินการก่อสร้างบ้านพักอาศัยให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยโดยใช้งบประมาณของเทศบาลฯ แต่มีปัญหาติดขัดกรณีการโอนกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินดังกล่าวเนื่องจากอาจจะไม่สามารถโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ประชาชนได้ เพราะคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นกรณีเทศบาลตำบลบ้านเพที่ได้จัดซื้อที่ดินมาเพื่อใช้ในการดำเนินการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของเทศบาลตำบลบ้านเพโดยเฉพาะ ที่ดินดังกล่าวจึงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามนัยมาตรา 1304 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งหากจะโอนขายให้แก่เอกชนก็ต้องดำเนินการโดยวิธีเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อโอนที่ดินดังกล่าวต่อไป ซึ่งจะทำให้เป็นปัญหาที่ยุ่งยากและใช้ระยะเวลาการปฏิบัติมาก

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่เทศบาลเมืองพระพุทธบาทได้นำเงินงบประมาณของตนเองไปดำเนินการจัดซื้อที่ดินและดำเนินการก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความยากจน นั้น ที่ดินดังกล่าวน่าจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา 1304 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่สามารถที่จะโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ประชาชนได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทกฎหมายเฉพาะหรือพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 1305 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่กระทบต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องจึงขอหารือว่า ความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นข้างต้นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) ผู้แทน

กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนการเคหะแห่งชาติ และผู้แทนเทศบาลเมืองพระพุทธบาทแล้ว มีความเห็นว่า โดยที่เทศบาลเป็นหน่วยงานของรัฐ ทรัพย์สินของเทศบาลจึงถือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน และเนื่องจากทรัพย์สินของแผ่นดินแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ทรัพย์สินของแผ่นดินธรรมดา และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การจะเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินประเภทใดจะต้องพิจารณา จากวัตถุประสงค์ในการได้มาซึ่งที่ดินนั้น หากการได้มานั้นมีวัตถุประสงค์จะใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ก็ถือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามนัยมาตรา 1304 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ถ้าการได้มานั้นไม่ได้มี วัตถุประสงค์จะใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกันก็ถือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินธรรมดา ฉะนั้น เมื่อเทศบาล เมืองพระพุทธบาทจัดซื้อที่ดินมา ที่ดินนั้นจึงถือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน และเมื่อได้จัดซื้อที่ดินโดยใช้เงินงบประมาณของตนเองโดยมี วัตถุประสงค์ชัดเจนว่า เพื่อนำไปดำเนินการก่อสร้างบ้านพักอาศัยให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน จึงไม่ใช่การนำไปใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้ เพื่อประโยชน์ร่วมกันที่จะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามนัยมาตรา 1304 ดังกล่าว ประกอบกับข้อสังหาริมทรัพย์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ถือเป็นทรัพย์สินตาม มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 ดังนั้น ที่ดินและ บ้านพักอาศัยนั้นจึงเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินที่เทศบาลเมืองพระพุทธบาทสามารถโอนให้แก่ประชาชนได้ตามธรรมดา โดยไม่ต้องไป ดำเนินการโอนโดยตราเป็นกฎหมายเฉพาะหรือพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 1305 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุฯ แต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม โดยที่เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคลการจะดำเนินการในเรื่องใด ๆ ได้ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจและหน้าที่ ตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เท่านั้น เมื่อพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มิได้ให้อำนาจเทศบาลตำบลและเทศบาลเมืองในการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยไว้ เทศบาลตำบลและเทศบาลเมืองจึงไม่อาจดำเนินการในเรื่องการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยได้ คงมีแต่เทศบาลนครเท่านั้นที่มาตรา 56 (5) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 กำหนดให้ เทศบาลนครมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และแม้ว่าพระราชบัญญัติกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (12) จะได้กำหนดให้เทศบาลเมืองพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ทำนองเดียวกับที่ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 บัญญัติไว้สำหรับเทศบาลนคร แต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นเพียงการกำหนดแผนการที่บัญญัติไว้เป็นกรอบอำนาจหน้าที่เท่านั้น และแม้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะให้ให้อำนาจในการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ก็มีได้หมายความว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย จะมีอำนาจในการจัดสรรที่ดินและก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อขายให้แก่ประชาชนอันมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการค้าขายได้ เนื่องจาก การจัดสรรที่ดินและการสร้างบ้านขายไม่ใช่การบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจกระทำได้ ทั้งยังอาจถือได้ว่าเป็น การขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน อันเป็นการหมิ่นเหม่ต่อการที่จะต้องรับผิดชอบ เป็นการส่วนตัวเนื่องจากเป็นการกระทำเกินอำนาจหน้าที่ และอาจเป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเนื่องจากเป็นการนำ งบประมาณแผ่นดินไปเป็นทุนในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม 2550

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : <http://www.krisdika.go.th>

ก้าวเล็ก ๆ สู่ความยิ่งใหญ่ ด้วยวิถีไคเซน

One Small Step Can Change Your life : The Kaizen Way

หนังสือ “One Small Step Can Change Your life : The Kaizen Way” เขียนโดยโรเบิร์ต มอเรอร์ และแปลเป็นภาษาไทยชื่อ “ก้าวเล็ก ๆ สู่ความยิ่งใหญ่ด้วยวิถีไคเซน” โดยศุภางค์ จิระรัตนวรรณ หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงวิธีเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อความก้าวหน้าในชีวิต มีหลายคนที่ยพยายามหาวิธีเปลี่ยนแปลงตัวเอง เปลี่ยนแปลงองค์กรเพื่อความเจริญก้าวหน้า แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จเพียงเพราะว่า ก้าวแรกที่เริ่มก้าวไปนั้นยาวเกินไป แต่หนังสือเล่มนี้จะช่วยเปลี่ยนชีวิตคุณให้คุณก้าวไปที่ละก้าวเป็นก้าวเล็ก ๆ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จสูงสุดในชีวิต

“ก้าวเล็ก ๆ สู่ความยิ่งใหญ่ด้วยวิถีไคเซน” เป็นหนังสือที่จะช่วยแก้ไขและเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อความก้าวหน้าในชีวิตของคุณได้เป็นอย่างดี คุณจะได้รับคำแนะนำที่มีประโยชน์ ทำท่ายให้เปลี่ยนความคิด มองเห็นความสำคัญของก้าวเล็ก ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จของบุคคลและองค์กรที่เลือกวิถีก้าวสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ด้วยการก้าวเล็ก ๆ ทีละก้าว

“ก้าวเล็ก ๆ สู่ความยิ่งใหญ่ด้วยวิถีไคเซน” นี้เป็นผลงานของโรเบิร์ต มอเรอร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะแห่งความสำเร็จ เขาได้ถ่ายทอดวิธีต่าง ๆ ที่สามารถช่วยคนและธุรกิจต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ด้วยการไคเซนซึ่งเป็นเทคนิคของชาวญี่ปุ่น ไปสู่เป้าหมายและคงความเป็นเลิศไว้ หนังสือเล่มนี้ไม่เพียงแต่จะชี้ให้เห็นวิธีเปลี่ยนแปลงตัวเองและเหตุผลที่ควรจะเป็นเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงวิธีที่จะทำให้คุณประสบผลสำเร็จด้วยตัวคุณเอง ด้วยการลองเริ่มจากจุดเล็ก ๆ เพื่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืนด้วยวิถีไคเซน

ประวัติผู้แต่ง

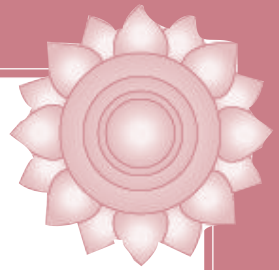
โรเบิร์ต มอเรอร์ เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน อายุ 61 ปี เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย UCLA และอาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา เป็นผู้ก่อตั้งบริษัทที่ปรึกษาที่มีชื่อเสียงโด่งดังในหลาย ๆ ประเทศ ผลงานของเขา “One Small Step Can Change Your life : The Kaizen Way” เป็นหนังสือใหม่ที่ขายดีที่สุดในสหรัฐอเมริกาและอีกหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งเป็นหนังสือแปลด้านจิตวิทยาที่ประสบความสำเร็จเล่มหนึ่งของโรเบิร์ต มอเรอร์ ทำให้คนอื่นอีกหลาย ๆ คนพบกับความสุขและความสำเร็จในชีวิตด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงตัวเอง โดยการก้าวไปที่ละก้าวแต่เป็นก้าวเล็ก ๆ ที่ยิ่งใหญ่

Robert Maurer

ธรรมเตือนใจ

การดักบาตรแก่พระภิกษุที่มีมากเหลือแล้ว กับการให้อาหารแก่ผู้ถือดอกยาง มีกุศลต่างกันอย่างไร

จุดประสงค์ของการเจริญกุศลในพระพุทธศาสนานั้น เพื่อขัดเกลากิเลส เพราะมีกิเลสมาก จึงทำทุจริตฆ่าสัตว์ลักทรัพย์ เบียดเบียนกัน ทุกคนคงไม่อยากเป็นอย่างนั้น คงไม่อยากจะให้กิเลสของตนเองแรงถึงขั้นกระทำความผิดเช่นนั้นลงไป ถ้าไม่เจริญกุศล กิเลสก็มีแต่จะหนาขึ้นทุกวัน เห็นสิ่งที่สวดยก็ชอบ ได้ยินเสียงที่ดีก็พอใจ เท่าไหร่ก็ไม่พอ มีแต่ความปรารถนา มีแต่ความต้องการเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าไม่เจริญกุศลก็จะมีแต่เพิ่มกิเลส และสะสมอกุศลมากขึ้น ฉะนั้น ผู้ที่เห็นภัยของอกุศลจึงเจริญกุศลเพื่อละอกุศลให้เบาบางลง จะด้วยการเจริญกุศลทางหนึ่งทางใดก็ตาม

กุศล คือ สภาพธรรมที่ดียงาม จิตใจในขณะที่ให้เป็นจิตที่ดียงาม ไม่ตระหนี่ ไม่หวงแหน จึงสลະได้ ในขณะที่ให้สิ่งใดนั้น ขอให้สังเกตและพิจารณาจิตใจในขณะนั้นว่าต้องไม่มีความหวงแหน ติดข้องในวัตถุที่จะให้ เพราะถ้ายังพอใจหวงแหนติดข้องก็ให้ไม่ได้ ฉะนั้น จิตที่สามารถสลະวัตถุให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ จึงเป็นกุศลจิต ขณะใดที่กุศลจิตเกิด ขณะนั้นอกุศลจิตก็เกิดไม่ได้ แต่ขณะใดที่กุศลจิตไม่เกิด ขณะนั้นอกุศลจิตก็เกิดเพิ่มพูนมากขึ้น เมื่อเข้าใจอย่างนี้แล้วว่า จิตในขณะที่ให้นั้นเป็นกุศล คือ เป็นจิตที่ดียงาม ทำไมจึงจะต้องเลือก หรือจะต้องคิดว่าจะให้ใคร ระหว่างพระภิกษุที่มีมากเหลือแล้วกับการให้อาหารแก่ผู้ถือดอกยาง เมื่อจิตที่ดียงามเกิดขึ้นในขณะนั้น และคิดถึงประโยชน์ของผู้รับแล้วก็ให้ทันที ฉะนั้น จึงควรเจริญกุศลทุกทาง ทุกโอกาส เพราะเมื่อเป็นโอกาสของกุศลแล้วไม่ทำกุศล โอกาสของกุศลก็หมดไป ในวันหนึ่ง ๆ ลองพิจารณาดูว่า อกุศลมาก หรือกุศลมาก ฉะนั้น เมื่อมีโอกาสที่จะเจริญกุศลทางใด ก็ไม่ควรให้โอกาสนั้นผ่านไป เพราะเมื่อกุศลไม่เกิด อกุศลก็เกิด

ข้อมูลจากมูลนิธิศึกษา และเผยแพร่พระพุทธศาสนา www.dhammadhome.com

ท่านสามารถเปิดอ่าน

สลด.สาร ผ่านทาง website

ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2280-9000

ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กองทุกท่าน

ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร boca@soc.go.th โทร. 0-2280-9000 ต่อ 454 , 455

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ที่สนใจทั่วไปด้วย

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3

รหัส : สปค. 50/09-23